

tro & mission

inspiration | nærvær | holdning

Hul

Et hul i Berlinmuren betød frihed. Man kan gøre noget, der er hul i hovedet. Et hul i tidsplanen giver luft og afslapning. Et hul i sjælen kan skabe savn og tomhed. Man kan tvivle på, om der er hul igennem til den, man taler med.

Et hul er en åbning. Om det er et positivt eller negativt hul afhænger af, hvad det åbner for.

Tro er ikke hul i hovedet. Tro er hul i taget. Fire venner ville bringe deres syge ven hen til Jesus og lavede på grund af den store menneskemængde, der fyldte huset, et hul i taget, for at fire venner ned

foran Jesus.

I tro kan vi forsøge at ligne de fire venner og lave hul igennem til Jesus ved at bestræbe os på at skabe åbninger gennem det, der står imellem os og ham – og mellem andre og ham – så vi og andre kan lægges foran Jesus og få helbredelse og tilgivelse.

Det er dog Jesus, som først lavede en åbning til os. Den barriere, vores synd udgjorde imellem os og Gud, brød han igennem og lavede en åbning ind til dagligdags- og evigt fællesskab med Gud

Katrine Vigilius

» Pointen er, at vi har gode argumenter for at tro på Jesus, og dem skal vi bruge til at blive styrket i troen og til at vinde endnu flere for Jesus. Alt, hvad vi mangler, er at begynde at bruge disse argumenter i forkyndelsen

af William Lane Craig
side 8

» Når livet leves i bibellæsning og bøn, og med disse ting ind over hverdagslivet, bliver helligørelsen ikke en byrde, der skal bæres, men en velsignelse, der skal deles

af Søren Stidsen
side 12

» Hvis vores etik ikke hænger sammen og bærer også under selv meget vanskelige vilkår, er den i virkeligheden ikke særlig meget bevendt

Anne Marie og Peter Rask
side 15

Lad os bede

FOTO: ISTOCKPHOTO

Lad os bruge store bededag til dens formål. Læs leder side 13

Nyt integrationstilbud på LMH

Til efteråret er det muligt at få tolket undervisning til farsi

Bibelskole for Farsi talende i Danmark
مدرسه انجیل برای فارسی زبانان در دانمارک

AF DITTE OLSEN

Bestyrelsen for Luthersk Missions Højskole gav i forrige weekend grønt lys for en udvidelse af skolens integrationslinje.

Der bliver tilbudt to timers undervisning i grundlæggende kristendom på farsi og derudover vil udvalgte undervisningstimer også blive oversat til farsi.

Baggrunden for dette ekstra tilbud på integrationslinjen er, at der i de senere år er flere muslimer fra Iran og Afghanistan, som er blevet kristne her i

Danmark.

I Odense er der en etableret farsitalende menighed, i København har blandt andet Apostelkirken kontakt til mange fra disse lande, som er blevet kristne. Da LM og Indre Mission afholdt tværkulturel sommerlejr sidste år, var der også så mange farsitalende med, at der blev gjort brug af en tolk.

"Vi vil rigtig gerne give et særligt tilbud til de nykristne farsitalende i vores land," siger LMH's forstander Henrik Nymann Eriksen.

"På LMH kan alle lære Bibelen bedre at kende, men

man får mere ud af undervisningen, hvis det er på ens eget modersmål."

Sidste efterår talte tre ud af LMH's fem integrations elever farsi. Og når der er flere med samme sprog, er der naturligvis større basis for tolkning.

LMH satser dog ikke på, at det nu vælter ind med farsitalende elever, for der er højst plads til otte integrations elever hvert år.

"Det vil være dejligt, hvis LMH også kan være med til at oplære og udruste nogle nye medkristne, som taler farsi," siger Henrik Nymann Eriksen.

Soma Biblia; Vi har seriøst brug for forbøn - og hjælp

Fra Landsstyrelsens (LS) møde den 27. og 28. april i Hillerød. Ved generalsekretær Jens Ole Christensen.

Samtale med efterskoleforstandere

Forstanderne for LM's skoler var på besøg for at drøfte fælles anliggender. Sammenhængen mellem skolerne og LM/LMU var et tema i mødet, ligesom spørgsmål om indsamlingsprojekter fra LM blev behandlet.

Situationen i folkekirken

Alt tyder på, at der fra sommer kommer en ny ægteskabslov med kønsneutrale ægteskaber i samfundet og et vielsesritual i folkekirken. LM har de forløbne uger deltaget i forskellige forsøg på at få politikere og kirkelige ledere til at ændre denne udvikling, men det virker ikke muligt.

LS drøftede forskellige mulige reaktioner - både for dem, der bliver i folkekirken, og for dem, der går til andre ordninger. Vi er også i forbindelse med andre organisationer om dette. Udvalget om "LM-trossamfund" vil fremkomme med en rapport enten til juni- eller augustmødet.

Det er i alle tilfælde generalforsamlingen, der skal træffe den endelige beslutning om en sådan ny organisatorisk enhed.

Budget 2013

LS tog fat på budgetprocessen for 2013. Der sigtes på et budget i balance, da vi ikke kan blive ved med at spise af egenkapitalen. Der blev fremlagt en tidsplan, hvor der ved junimødet bliver sat nogle overordnede rammer, som derefter vil give muligheder for medarbejderinddragelse frem mod budgetvedtagelse ved generalforsamlingen til oktober.

Høring om "Tesen om LM's stæsted"

Udkastet til teser foreligger nu i en stærkt forkortet udgave. LS er optaget af, at der bliver en bred drøftelse af, hvor vi står i LM - teologisk og i arbejdsyn. Derfor vil teserne nu blive bearbejdet sprogligt og derefter cirka fra 1. juli sendt i høring. LS vil også udfordre nogle fokusgrupper konkret til at forholde sig til dem.

Forhold mellem lokal- og lands-LM

En meget stor del af dette møde blev brugt på en drøftelse med afdelingsformændene om rollefordelingen mellem det lokale og landsdækkende arbejde. Dette er omtalt på side 3.

Generalsekretær på orlov

Da Jens Ole Christensen har studieorlov fra 1. maj og ti uger frem, er Carsten Skovgaard-Holm fungerende generalsekretær frem til 16. juli.

Næste LS-møde bliver 15.-16. juni i Hillerød.

Stort behov for medarbejdere i Soma Biblia i Dar es Salaam

For ikke længe siden beskrev vi her i Tro & Mission situationen i Soma Biblia som en spændt bue. Dette billede er ikke længere tidssvarende. I øjeblikket vil det være mere korrekt at beskrive buen som knækket.

Efter påske tog vi to centrale ansatte på økonomikontoret på fersk gerning i et forsøg på at omgå procedurerne for egen vindings skyld. Dette medførte en fyring af de to ansatte.

Selvom sådan noget sker oftere i Tanzania end Danmark, gør det ikke situationen meget lettere, for nu står vi med et stort hul to måneder før, de fleste af os rejser hjem på orlov.

Vi har seriøst brug for forbøn.

René Sølvsten Nissen

Nye volontører ansat til Cambodja og Peru

LM's internationale missionsafdeling (IMA) har ansat ægteparret Monica og Simon Kronborg fra Aarhus som volontører i Siem Reap, Cambodja.

Monica Kronborg, 28 år, arbejder i øjeblikket som afdelingsleder i bolighuset og isenkramkæden Sinnerup. I Cambodja skal hun varetage børnepasning og danskundervisning af missionærparret Dina og Henrik Borch Jacobsens datter Selma Burgdorf Jacobsen i første klasse.

Simon Kronborg, 29 år, arbejder som postarbejder. I Cambodja skal han undervise i engelsk og it.

Forventet udrejse til Cambodja bliver omkring den 1. august.

IMA har også ansat 20-årige Rikke Mark Hansen fra Køge på Als til en volontøropgave i Peru.

Hun rejser forventligt til Peru midt i juli.

Hun skal undervise på den norske skole i Arequipa - blandt andet Tobias Leinum i dansk i 2. klasse. Derudover skal hun være med i Den lutherske Kirkes ungdomsarbejde i Arequipa.

Rikke Mark Hansen går på Det kristne Gymnasium i Ringkøbing og forventer at blive student til sommer.

kl

essens;

Manu Sareen og *Bøn for nationen*

AF JENS PETER REJKJÆR
LANDSFORMAND
JPR@DLM.DK

Som det fremgår på side 7, har Evangelisk Alliance (EA) valgt at trække sig som medarrangør af *Bøn for nationen* på baggrund af, at ligestillings- og kirkeminister Manu Sareen i år er indbudt til at holde en kort tale som repræsentant for øvrigheden.

Jeg vil gerne som repræsentant for LM sige, at vi er meget taknemmelige for EA's imødekommenhed i denne sag. Det er blandt andet henvendelser fra LM,

som er baggrunden for, at sagen er taget op i EA. Vi kæmper i disse måneder en intens kamp for at forhindre et vielsesritual for homoseksuelle i Den danske Folkekirke. Og med den meget direkte rolle, Manu Sareen har påtaget sig - langt ud over, hvad kirkeminister har haft for skik - er Sareen nu ikke bare en øvrighedsrepræsentant. Han er en direkte og meget problematisk intern kirkelig aktør. Når det er sagt, har vi stor sympati for, at Kirkernes Integrations Tjeneste arrangerer *Bøn for nationen*, og ideen med at lade en repræsentant for den danske øvrighed være til stede, bringe en hilsen og overvære bønnen, kan være en nok så god ide.

Måske kan han gennem det få et blik ind i et inspi-

rerende og levende evangelisk menighedsliv. Det kunne måske give ham et andet billede af de miljøer, der siger nej. Det kunne være meget positivt i sig selv. Men det er alene hans aktuelle rolle som intern kirkelig aktør, som gør det så problematisk for os. At invitere ham som festtaler er et signal, som let kan misforstås og misbruges, og det ønsker vi ganske enkelt ikke.

Vi er ligeledes taknemmelige for, at EA vil gå ind i den aktuelle situation og udtale sig om kønsneutrale ægteskaber og kirkelige vielser af homoseksuelle. Der er heldigvis ingen tvivl om, hvor EA står i den sag.

Samtidig vil vi minde om, at, selv om spørgsmålet om vielser af homoseksuelle er et særligt folkekirkeligt pro-

blem her og nu, så er sagen om kønsneutrale ægteskaber vores fælles problem. For de ægteskaber indføres ikke bare i folkekirken, men i samfundet. Det problem melder man sig ikke ud af ved at stå uden for folkekirken.

Hele denne kamp har stået på længe. Og der er mange overordnede og principielle problemer viklet ind i den. Vi kan let glemme, at den handler om konkrete levende mennesker, skabt i Guds billede og inviteret til fælleskab med Jesus. Uanset seksuel orientering.

Lad os bede for de mennesker, som er i klemme i hele denne debat. Og lad os få gang i en samtale om, hvordan vi møder dem med evangeliet. LM - til evangeliets fremme!

tro & mission

Udgiver
Luthersk Mission
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
T 48 20 76 60, E dlm@dml.dk
W www.dlm.dk
Ekspedition: Man-tor 9-16, fre 9-15. Gaver til missionsarbejdet sendes til giro 542 7754 eller til bank 2230 - 0100078342.

Tryk Skive Folkeblad
Oplag 3.600. ISSN 1601-975X

Redaktion
T 48 20 76 80
E tm@dml.dk
Birger Reuss Schmidt, ansv. red. direkte tlf. 48 20 76 83
Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Ditte Olsen, webredaktør
Ole Solgaard, journalist

Bibeltitater er fra den autoriserede oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992

Pris
Danmark: 370 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 190 kr.
Udlandet (herunder Færøerne og Grønland): 470 kr. pr. år.

Abonnement
Luthersk Mission
T 48 20 76 60, E dlm@dml.dk
PBSnr.: 01793985, Deb.grp.: 00002
Abonnementet løber, til det bliver opsagt. Ved adresseændring bedes oplyst både gammel og ny adresse.

Annoncer
Grundpris
Kr. 8,50 pr. spaltecentimeter
Småannoncer kun for private. 125 kroner for de første 25 ord (inkl. overskrift). Derefter 6,50 kroner pr. ord - max. 50 ord.

Deadline
Stof til næste nummer skal være redaktionen i hænde senest tirsdag den 8. maj 2012.

Lokalredaktører
Bornholm
Birger Pedersen
T 56 95 05 04
E aud.birger@lic-mail.dk
København
Kim Jørgensen
T 33 21 23 95
E kimskj@mail.dk
Christina Holmegaard Pedersen
T 59 27 40 02,
E cnilima@hotmail.com
Lolland-Falster
Jan Nielsen

T 54 85 44 96
E lrn_jan@mail.dk
Vestjylland
Gunnar Riis Jensen
T 97 12 74 62,
E gunnar@riis.mail.dk
Karin Mørk Nielsen
T 75 24 30 40,
E tiko@dlgtele.dk
Østjylland
Gitte Haahr-Andersen
T 86 17 73 03
E gitte.haahr@gmail.com

Jørgen Sulkjær; Vi vil uddanne de unge både til livet og til at gøre en indsats i forhold til de forudsætninger, de har

Alle har ret til en uddannelse

Ungdomsuddannelse for unge med særlige behov som overbygning på Stubbekøbing Efterskole

AF KAJA LAUTERBACH

14 unge er i gang med STU-uddannelsen LivogJob i Stubbekøbing.

STU står for Særlig Tilrettelagt Uddannelse for de unge, som uddannelsessystemet ikke har noget at tilbyde, og som ikke er i stand til at gennemføre nogen af de eksisterende uddannelser - selv med megen støtte.

Jørgen Sulkjær, der er formand på Stubbekøbing Efterskole og konsulent på LivogJob, fortæller, at Folketinget i 2007 vedtog en lov om, at alle mennesker har ret til at få en uddannelse.

"Vi oprettede LivogJob året efter, at loven trådte i kraft, men havde arbejdet med tanken om at lave noget i den retning fra 2006, da man begyndte at tale om den mulighed," siger han.

I 2010 købte LivogJob det tidligere By- og Amtssygehus i Stubbekøbing og skal nu i gang med at renovere det og indrette det til et moderne bo- og uddannelsessted for de unge.

Efter renoveringen kan uddannelsen LivogJob rumme 30 unge. De under 18 år skal fortsat bo på Stubbekøbing Efterskole og de over 18 år på den nye institution på Hans Egedesvej.

Fortsætte udvikling
LivogJob er en selvejende

Renoveringen af det gamle sygehus i Stubbekøbing er i fuld gang. Her er Rasmus og Tommy i sving.

institution med egen leder og bestyrelse og samtidig - ifølge deres hjemmeside - en overbygning til Stubbekøbing Efterskole.

"Hvis eleverne på efterskolen hører til målgruppen og ønsker det, kan de søge deres hjemkommune om at blive visiteret til at gå på LivogJob, når de er færdige på efterskolen," siger Jørgen Sulkjær.

"Det kan give mulighed for at fortsætte den udvikling,

de er i gang med fra efterskolen."

Han forklarer, at navnet signalerer formålet med uddannelsen.

"Vi vil uddanne de unge både til livet og til at gøre indsats i forhold til de forudsætninger, de har."

Fremtidige bosteder
STU-uddannelsen LivogJob er oprettet af LivogJob Fonden.

Fondens opgave er af dia-

konal karakter og består i at varetage målgruppens langsigtede interesser. Et af områderne er at arbejde med fremtidige bosteder.

"En del af de unge har ikke brug for deciderede bosteder, men de har brug for hinanden. For eksempel i form af netværk med tre-fire andre unge - enten af tidligere elever fra efterskolen eller fra STU," siger Jørgen Sulkjær.

"STU-loven handler om et dagtilbud, og den siger ikke

noget om, hvor de unge skal bo. Af økonomiske årsager bestemmer mange kommuner derfor, at de unge skal bo hos forældrene, mens de går på STU, men mange af de unge har stor glæde af at kunne fortsætte den selvstændiggørelse, der er begyndt, mens de har været på efterskole."

Kommunalt tilsyn
Selv om LivogJob er en ungdomsuddannelse, er det

ikke Undervisningsministeriet, der er den daglige samarbejdspartner. Det er kommunale instanser der fører tilsyn med den, forklarer efterskoleforstanderen.

Når det gælder uddannelsens indhold, er det den kommune, der sender den unge, der fører tilsyn. Når det gælder bostedet, er det Guldborgsund Kommune efter de gældende regler.

Ønske om kristendom

På LivogJob arbejder de på, at den unge skal gå fra barn til voksen på alle livets områder.

Der er ikke noget krav om, at man skal bekende sig som kristen for at være der. Men kristendommen spiller helt klart en rolle med daglige andagter, og de unge skal positivt ønske sig en kristen etik og kristne værdier for den måde, de er sammen på og bor på.

"Vi lægger linjen for bostedet og uddannelsen. Men mange af de unge, der går her, er over 18 år og dermed myndige. Det betyder, at de skal lære at træffe deres egne valg og selv er med til at sætte rammerne for deres netværk og deres liv," siger Jørgen Sulkjær.

"Vi oplever, at nogle af vores unge har lyst til at komme i kristen sammenhæng. Og vi vil gerne opmuntre nogle til at tage dem med og inkludere dem."

FOTO: JØRGEN SULKJÆR

Fælles opgaveløsning skal sikre sammenhængskraft

Enighed om forsat at løse opgaver centralt i LM, men der er behov for flere gaver

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

LM skal som landsforening fortsætte med at løse de opgaver for afdelinger og kredse, som man gør i dag.

Det var en af de klare konklusioner på et møde lørdag den 28. april, hvor Landsstyrelsen havde sat de syv regionale afdelinger samt LMU og LM Kids stævne for at drøfte og eventuelt revidere fordelingen af de nationale opgaver mellem afdelinger-

ne og landsforeningen.

Baggrunden for drøftelsen er de forskydninger, der er sket gennem de senere år.

Mest markant gælder det antallet af ansatte forkyndere. Det er siden 2006 faldet fra cirka otte årnormeringer på landsplan til cirka tre i dag. I samme periode er normeringerne af lokalt ansatte prædikanter i afdelinger og kredse vokset fra fem til forvenetet i 2013.

Fælles åndelig linje
Enigheden på mødet om at fastholde landsforeningens rolle skyldes et ønske om at bevare en fælles åndelig

linje i LM. Deltagerne mente også, at det vil kunne være med til at sikre sammenhængskraften i LM.

Der blev ikke truffet egentlige beslutninger, men der var et enigt ønske om fremover at prioritere udrettet mission i Danmark, understøtte de svage afdelinger og at støtte frimenighederne. Men her er den store udfordring, at der på forhånd er et gab på omkring 1,5 million kroner mellem indtægter og det nuværende aktivitetsniveau.

"Der er ikke budget til at fastholde vores nuværende aktiviteter. Kan vi ikke samle flere gaver ind, er vi nødt til at skære ned," siger national chef Carsten Skovgaard-Holm.

Styrket fælles forståelse
På mødet drøftede man en række konkrete ideer. For eksempel kunne man forestille sig, at de lokale kredse samlede ind til særlige projekter i missionsarbejdet eller gav en fast procentdel af

deres budget til landsassen. Der var derimod ikke tilslutning til en ide om at lade afdelingerne betale en form for "skat" til landskassen.

Der blev også udtrykt ønske om, at sekretariatets medarbejdere bliver mere synlige i det lokale arbejde. "Jeg synes, vi havde et konstruktivt møde, som helt sikkert var med til at styrke den fælles forståelse og dialog om de udfordringer, vi står over for," vurderer Carsten Skovgaard-Holm.

jinka;

Birgitte Elmkvist Madsen; Jeg overvejede, om jeg skulle flytte ind på fødegangen, så jeg kunne spare tiden frem og tilbage og få lidt mere søvn i stedet!

Hospitalets første år

AF MARGIT DAHL SØRENSEN
SYGEPLEJERSKE I JINKA FRA 2000-2006 + 2008

I september 2000 tog en norsk jordemoder og jeg til Jinka. Norsk Luthersk Misjonssamband og LM havde udfordret os til at være med til at åbne Jinka Zonal Hospital (JZH). Indtil da havde der ikke været noget behandlingstilbud mod syd i Etiopien ud over Mekane Yesus Kirkens lille hospital i Gidole lidt syd for Arba Minch.

Vi bosatte os i nye lejeboliger, som stod tomme og var uden lys og vand. De første par uger levede vi på campingvis, men fik efterhånden husene gjort mere beboelige.

Tre uger senere kom en norsk kirurg, og vi tre fik sammen med de etiopiske medarbejdere, som regeringen havde ansat, ansvar for at indrette og åbne kirurgisk sengeafdeling, fødeafdeling og operationsafdeling.

Mange praktiske ting skulle gøres

Inden bygningerne, hvor hospitalet skulle være, var brugbare, måtte vi ordne forskellige praktiske opgaver som at reparere ødelagte og ubrugte vandrør, vandpumpe og etablere strømforbindelse fra en gammel diesel generator. Alle hjælp til.

Både kirurgisk-, føde- og operationsafdelingen måtte rengøres grundigt, før vi kunne indrette dem med de begrænsede ting, som var til rådighed. Hospitalstøjet måtte vi sammen med rengøringspigerne sy på to gamle og slidte Singer-symaskiner.

Den eneste læge i byen var os dybt taknemlig. Nu ville det blive muligt at yde medicinsk og kirurgisk behandling til befolkningen i Syd Omo.

Den første patient

Da der var gået tre måneder, kunne vi modtage den første patient til behandling på hospitalet. Det var en tre til fire år gammel pige, som kom sammen med sin mor fra Hamer-stammen. Hun havde en stor, grim, fremadstående inficeret kræftsvulst på højre øje, som blev fjernet.

Selvom rygterne om det nye hospital i Jinka var nået ud til de fjernliggende steder, tog det tid, før patienterne strømmede til hospitalet. Dog kom der kvinder med komplicerede fødsler.

Det var tydeligt at se, at patienterne, som kom, ikke havde haft tilgang til hjælp tidligere. De kom med store ubehandlede sår med efterfølgende blodforgiftning. Derudover så vi mange tilfælde af tarmslyng, dyrebid samt skud- og knivskader forårsaget af vold.

Vi var meget opmærksomme på, at hvert indgreb måtte være vellykket. Det var vigtigt at opnå befolkningens tillid til den behandling, der blev ydet.

Taknemlige for hospitalspræst

Vi var meget taknemlige for, at Gebre Mikael - en tidligere hospitalevangelist - blev ansat til at være hospitalspræst på JZH. Hver morgen holdt han andagt på hospitalet og besøgte patienterne på de forskellige afdelinger. Han var en gave sendt fra Gud og er stadig ansat som hospitalspræst på JZH og går rundt og besøger patienterne. Indimellem bliver andagten nu holdt af nogle af de kristne medarbejdere på sygehuset.

Det var ofte op ad bakke, men det var det hele værd. Patienter og pårørende var taknemmelige for den hjælp, de modtog. Det var stort at få lov at opleve og et stort privilegium at få lov at være med til.

Gebre Mikael holder andagt på sygehusets terrasse.

FOTO: DAVID SKRAARUP

Mange liv er blevet reddet på fødegangen på Jinka Hospital - både kvinders og børns.

FOTO: BIRGITTE ELMKVIST MADSEN

Nu er der hjælp at få

Med udviklingen på Jinka Hospital har LM været med til at skrive sundhedshistorie i Etiopien

AF BIRGITTE ELMKVIST MADSEN, JORDEMODER I JINKA

For nogen tid siden talte jeg med nogle nationale kollegaer fra sygehuset om, hvordan det var i Jinka, før sygehuset kom til for 12 år siden.

Det var skræmmende historier, de havde at berette! Der var jo så godt som ingen hjælp at få, hvis man var syg, eller hvis man fik problemer i forbindelse med en fødsel. Skulle man have hjælp, måtte man til Arba Minch Hospital, som lå flere timers transport væk.

Rigtig mange kvinder havde ikke mulighed for at komme af sted i tide. Vejene var dårlige og det eneste transportmiddel for mange var bære og gåben! Og rigtig mange kvinder døde helt sikkert på vejen, hvis de da overhovedet begav sig afsted.

Gud havde overblikket Situationen er en helt anden i dag. Da jeg kom for fire år siden, var vi klar over, at vi fra 31. december 2011 ikke ville få støtte til at fortsætte arbejdet på sygehuset i den form, som vi gjorde. Vi var for meget inde over ledelsen, og sygehusets funktion afhang for meget af vores tilstedeværelse.

Vi snakkede ofte om, hvordan det dog skulle gå - ville etiopierne blive klar til at tage over og løfte opgaven?

Vores bekymringer er siden blevet gjort til skamme - Gud har haft det store overblik og hevet i de rigtige tråde. Han ville, at de skulle have et hospital i Syd Omo, og det har de fået!

Mange årsager Udviklingen skyldes mange forskellige tiltag, der samlet set har medvirket til, at tingene har udviklet sig, som de har gjort.

Vi har fået en ledelse på sygehuset, som tør tage et ansvar, og som virkelig ønsker at hjælpe folkene i Syd Omo! Vi har samtidig haft en projektleder, som har lagt ansvaret over til dem, og som har været god til at tage hånd om den proces!

Desuden er der lavet sygehus-reformer, og man har på mange måder prøvet at gøre sygehusene bedre. Fra myndighedernes side har man taget ansvar og set behovet for, at servicen skal blive bedre!

Meget mere personale Det første års tid, hvor jeg var i Jinka, var det ikke unormalt at blive vækket midt om natten og få besked om at komme og hjælpe. "Guide"-bogen var i lommen,

og så gik bønnerne op til Gud om, at han måtte give mig visdom til at tage de rette beslutninger og handle rigtigt!

Mange kvinder og børn har fået hjælp, og mange liv er blevet reddet.

Da jeg en nat var blevet kaldt tre gange, overvejede jeg, om jeg bare skulle flytte ind på fødegangen, så jeg kunne spare tiden frem og tilbage til sygehuset og få lidt mere søvn i stedet! Det blev heldigvis ikke nødvendigt!

Antallet af ansatte på sygehuset er steget helt utroligt i løbet af de sidste år. Det gælder inden for alle faggrupper - sygeplejersker, jordemødre, læger, laboranter, farmaceuter og så videre.

Da jeg for små fire år siden kom til Jinka, var der bare fem jordemødre ansat på sygehuset. Nu er der 10 jordemødre på sygehuset - en fordobling på bare to år! Derudover har vi tre helseoficerer (en mellemting mellem en sygeplejerske og en læge), som er uddannet til at hjælpe ved de komplicerede fødselsforløb samt foretage kejsersnit.

I de seneste år er der kommet flere unge læger til hospitalet, og nogle af dem har virkelig gjort en indsats for at forbedre forholdene

på den medicinske afdeling samt børneafdeling.

Stadig plads til forbedring Projektet på Hospitalet i Jinka har ikke kun fokuseret på fødselshjælp til kvinder, selvom det jo nok er det, der fylder mest i en jordemoders verden!

Antallet af operationer er steget, og der er dagligt flere operationer på programmet! Helt til slutningen af 2011, var man på sygehuset helt afhængige af de norske kirurgers tilstedeværelse, men der er nu en etiopisk kirurg til stede, som har ansvaret og leder operationsafdelingen i det daglige. Vore norske kirurger er her stadig og hjælper til, når der er behov for det.

På fødegangen er vi nu oppe på at have cirka 1.000 fødsler om året, en stor del af dem er komplicerede fødsler, men der er stadig mulighed for at forbedre fødselshjælpen og hjælpen til de nyfødte her i Syd Omo. Og det skal vi blandt andet gøre ved at få fødselshjælpen derud, hvor kvinderne er, og ved at oplære de nationale jordemødre, helseoficerer og sygeplejersker til at varetage hjælpen.

Hele denne proces har vi i LM fået lov at være en del af! I har været med til at skrive historie!

forlag;

Johannes Agerbo Haahr; Målet er, at vi får lavet bøger, der er gode nok til, at vi kan tage de penge for dem, som det koster at lave dem

To LM'ere i centralt redaktionsudvalg

Redaktionsmedlemmer er overbevist om, at forlagssamarbejde vil føre til bedre bøger

AF KAJA LAUTERBACH

"Jeg glæder mig til at få fokus på bøger, sådan som jeg brænder for. Og til at bruge det, jeg kan, til at bidrage med noget og være med til at få det nye samarbejde godt fra land - og forhåbentlig fremtidssikre den kristelige forlagsdrift."

Det siger 27-årige Johannes Agerbo Haahr fra Aarhus. Han er et af LM's to medlemmer i Forlagsgruppen Lohses seks mand store fælles redaktionsudvalg.

Johannes Agerbo Haahr er bachelor i teologi fra Menighedsfakultetet, og han er nu fjernstuderende ved Aalborg Universitet på en it-uddannelse med fokus på formidling.

Håber på strategi

"Jeg forventer, at hovedopgaven for Lohses redaktionsudvalg i udgangspunktet er at udarbejde udgivelsesplan i samarbejde med forlagsredaktørerne," siger Johannes Agerbo Haahr om opgavens indhold.

Han understreger imidlertid, at han ikke har set det endelige kommissorium endnu, og at de heller ikke har mødtes endnu.

Johannes Agerbo Haahr og Jens Ole Christense er enige om, at forlagssamarbejdet vil føre til bedre bøger i sidste ende.

Opdelingen mellem underforlagene er noget af det, de skal arbejde med i redaktionsudvalget, men han tror, at mange af de solide, teologiske og bibelske bøger fra Lohse vil udkomme på underforlaget LogosMedia.

Johannes Agerbo Haahr håber, at de også kommer til at arbejde med en strategi for, hvordan de får så mange bøger som muligt så langt ud som muligt.

Målet er gode bøger

Forlagssamarbejdet vil føre til bedre bøger i sidste ende.

Det mener Johannes Agerbo Haahr helt sikkert.

"Vi vil arbejde på at præge Lohse- og Credo-bøger med LM's kerneværdier. Og jeg tror bestemt også, at de lader deres styrker præge

LogosMedia-bøger"

"Det er ikke et mål i sig selv, at vi samler kræfterne i et usikkert bogmarked, men det vigtigste er, at vi får lavet bøger, der er gode nok til, at vi kan tage de penge for dem, som det koster at lave dem," siger han.

Han vil arbejdet på, at der fortsat bliver udgivet kvalitetsbøger for at sprede evangeliet, god teologi og tankevækkende tekster ud over hele landet - og at de bliver læst.

Det vigtigste i den fælles forlagsdrift er meget banalt - ifølge Jens Ole Christensen:

"At folk kommer til at læse gode bøger. De skal ikke stå på vores reoler som trofæer. Vi skal ikke udgive bøger for at udgive dem, men de skal være bibelsk og menneske-

Det vigtigste er, at bøgerne bliver læst, mener LM's to medlemmer af redaktionsudvalget.

ligt værd at læse," siger han.

"Nogle gange kan man mærke, at her er en bog, som man kommer videre i sit menneskeliv og sit trosliv ved at læse. Det hele ringer, når det sker."

Lohse er LM's forlag

De endelige retningslinjer for, hvornår en bog skal være en LogosMedia-bog er ikke lagt endnu. Men der er lagt en hovedlinje.

"Det kommer i høj grad til at være opbyggelig littera-

tur - og nogle specielle LM-udgivelser," siger Jens Ole Christensen.

Han tilføjer, at der er en klausul i aftalen om, at LM kan sige nej til at forhandle noget fra andre underforlag, som vi ikke kan lægge navn til - men han tror og håber, at den aldrig kommer i brug.

Han håber imidlertid, at LM'erne på sigt vil opfatte hele forlagsgruppen som deres.

"En af de ting, vi, der er forkyndere, kan gøre for at

hjælpe det på vej, er at synliggøre vores kilder. Det betyder mere end boganmeldelser," siger han og peger på, at mange bøger bliver købt mere på anbefaling end ud fra annoncer.

"En god storytelling om en bog betyder meget."

Jens Ole Christensen tror, at folk, der er læsere, skæler i mindre grad til, hvilket forlag en bog er fra, end om den er god. Og at det bliver mere og mere sådan fremover.

Fælles redaktionsudvalg

Forlagsgruppen Lohses seks underforlag: Lohse, Fokal, LogosMedia, Credo, Kolon og Refleks.

Et redaktionsudvalg fungerer som et rådgivende organ til sparring for forlagsredaktionen. Hver af organisationerne IM, LM og KFS udpeger to medlemmer.

Fra LM: generalsekretær Jens Ole Christensen og studerende Johannes Agerbo Haahr fra Aarhus.

Fra IM: lærer Randi Aillaud, Lemvig, og cand. mag. Inger Randrup, Fredericia.

Fra KFS: KFS-sekretær Carsten Kofoed Espersen, København og ph.d. stud. Klaus Vibe, Aarhus.

Forlagschef Vibeke Sode Hjorth og de to forlagsredaktører Flem-

ming Bak Poulsen og Jacob Bank Møller er faste medlemmer af redaktionsudvalget, der mødes fire gange om året. Dets opgaver er at:

- rådgive om fordeling på kategorier og forlag
- vurdere manuskripter
- deltage i efterkritik af udgivelserne

En bog kan først udgives, efter at den har fået en positiv udtalelse fra en bogkonsulent med ansvar for det respektive forlag.

Redaktionsmedlemmerne er samtidig bogkonsulenter. Derudover har LM yderligere fem bogkonsulenter, der alle er gengangere fra det selvstændige LogosMedia. Bogkonsulenterne mødes en gang årligt.

Ungdomsarbejdet i Arequipa er ganske udfordrende. For det første har det taget lidt tid at lære sproget, men jeg føler nu, at jeg kan medvirke på lige fod med de andre. For det andet har man ikke som i Danmark ungdomssekretærer, som kan støtte og opmuntre de unge i kirkerne. Der er foreløbig ingen officiel plan for, hvad kirken vil med ungdomsarbejdet, og de unge kender knap hinanden på tværs af kirker, selv om de bor i samme by

Volontør Sofie Birkmose, Peru

Læs mere i Kontakt; Publikationen tilsendes gratis i pdf-format ved henvendelse til kl@dml.dk - eller spørg i din LM-kreds, om det er muligt at få et udprintet eksemplar.

For en menighed er det altså ikke valgfrit, om den vil øve diakoni eller ej, for vi er skyldige at tjene Gud og vores medmenneske. Vi er alle skyldige over for Gud på grund af vores synder. Når denne skyld ufortjent tilgives, opstår der en helt ny form for "skyld". Nemlig skyldigheden til at tjene. Det er ikke en sur pligt, men en tjeneste, jeg gør i taknemmelighed over at have mødt Jesu kærlighed og tilgivelse. Jeg udfører diakonalt arbejde, fordi Jesus elskede mig først

Værestedsleder Christian Haahr Andersen

Læs mere i det nye nummer af tidsskriftet Budskabet. 240 kroner/år for seks numre, 140 kroner/år for unge under 30. Abonnement via dlm@dml.dk eller tlf. 48 20 76 60.

apologetik;

» **William Lane Craig;** Sandsynligheden for, at Gud er til, er større end sandsynligheden for, at Gud ikke er til

Fuldt hus til "Gud eksisterer"

William Lane Craig og Klemens Kappel bød hinanden op til en udfordrende debat om det vigtigste af alle spørgsmål: Eksisterer Gud?

Personlig udvikling

Styrk dit selvværd
Find nye ressourcer

Få mere livsglæde og mærk en ny frimodighed spire frem.

Underviser; aut. psykolog
Suh Bjerg Jacobsen

Sept. '12 - febr. '13
Nordvestkirken, Kbh.

Tilmelding senest 24. august på tlf 8680 6022 eller www.agape.dk.

Miriam Marker Jensen

og Judith Knudsen søger 2-3-værelses lejlighed i København. Vi er interesserede i lejligheden fra 1. august. Kontakt: judith_knudsen@yahoo.dk / 31429008.

Mangler I en ung pige i huset i Jylland? Så kontakt mig. Jeg er 17 år og afslutter 10. klasse til sommer på Sædding efterskole. Sanne P. Nielsen, Borris Mobilnr. 29 90 44 51.

www.bogsvend.dk

Kristne brugte bøger sælges

Ikast kristne Antikvariat

Navervej 9, 7430 Ikast. Tlf. 97 25 20 77

Ferie på Falster. Sommerhus med udsigt over vandet ved Stubbekøbing. Stue/køkken, bad, to værelser + hems, seks sovepladser. Yderligere information på 54859227 eller hsdit@post.tele.dk.

Bliv tilmeldt PBS
LM's økonomiafdeling opfordrer alle givere til at tilmelde sig **betalingsservice** - det kan ordnes per telefon - og det sparer både giver og LM for tid.
Samtidig opfordrer økonomiafdelingen til, at man tilmelder sig en **fast giver-ordning** - hvis man ikke allerede har en.

BETALINGSSERVICE

Industrivænget 40 T 48 20 76 60
DK-3400 Hillerød E dlim@dlim.dk

Underviser ved bibelskole i Mara, Nordtanzania

Vær med til at uddanne kommende ledere til nye menigheder i et område af Tanzania, hvor kun få har hørt evangeliet.

Se mere på www.dlim.dk/stilling-som-missionaer

AF CHRISTIAN HØJGAARD JENSEN

At man ikke kan bevise eller argumentere for Guds eksistens tages normalt for givet i Danmark. Alligevel havde 600 mennesker taget spørgsmålet op til genovervejelse den 18. april og var taget i Indre Missions missionshus Bethesda i København for netop at diskutere dette emne.

Dansk Bibel-Institut havde sammen med Evangelisk Luthersk Netværk og Kristenligt Forbund for Studerende arrangeret en debat med emnet "Eksisterer Gud?". Debattørerne var de prominente navne William Lane Craig og Klemens Kappel.

Førstnævnte er en verdenskendt amerikansk filosof og teolog, som påstår, at det er mere sandsynligt, at Gud eksisterer, end at han ikke gør. Klemens Kappel, der til daglig underviser i filosofi på Københavns Universitet, er ateist og påstår, at vi ved, at Gud ikke eksisterer.

Så banen var kridtet skarpt op allerede på forhånd. Selv inden de første skarpe argumenter var sendt ud over scenekanten, var atmosfæren intens.

Overvældende interesse
Ikke bare de gode pladser, men absolut alle pladser var besat. Selvom stolerækkerne stod tæt, og missionshusets balkon var fyldt op, kunne der ikke klemmes flere ind, og mange blev afvist i døren.

Henrik Hoffmann-Hansen, politisk redaktør på Kristeligt Dagblad, var tovholder i debatten, og med

Desværre kørte debatten lidt af sporet. Mens William Lane Craig (tv.) opstillede filosofiske og naturvidenskabelige argumenter for Guds eksistens, mente Klemens Kappel (th.) ikke, at en teori om Gud virkede særlig videnskabelig, og følte sig derfor ikke forpligtet til at modsvare argumenterne.

600 spændte par øjne rettet mod sig, satte han debatten i gang.

Debatten blev indledt med tyve minutters intensiv argumentation for Guds eksistens af William Lane Craig, der brugte både filosofiske og naturvidenskabelige argumenter for at fastslå, at sandsynligheden for, at Gud er til, er større end sandsynligheden for, at Gud ikke er til.

Derefter blev det Klemens Kappels tur til at argumentere for sin påstand, nemlig at vi ved, at Gud ikke er til. Det bærende argument var, at vi ved ligeså lidt om Gud, som vi ved om guden Tor, som vi jo ikke tror på, så derfor er der ingen rationel grund til at tro på Gud. Netop fordi vi endnu kun kan bevise så lidt om Gud, må vi ikke bruge Gud som en teori til at forklare verden.

Hvad med lidelse?

Som det er normalt i akademiske debatter skiftedes debattørerne til at føre ordet, inden der til sidst blev plads til spørgsmål fra pub-

lige argumenter for Guds eksistens, mente Klemens Kappel ikke, at en teori om Gud virkede særlig videnskabelig. Han følte sig derfor heller ikke forpligtet til at modsvare William Lane Craigs argumenter.

Det lagde en kedelig dæmper på debatten, da Klemens Kappel hverken fremsagde gode argumenter for ateisme som livsanskuelse eller kom med særlig mange argumenter imod William Lane Craigs argumenter.

Debatten der aldrig dør

De mange samtaler både i kaffepausen og efter debattens slutning vidnede dog om, at selvom debatten kørte af sporet, satte den ikke desto mindre gang i en masse tanker og fornyet refleksion.

En refleksion, der stadig er vigtig i Danmark. Og en refleksion, der tilsyneladende ikke kun er vigtig for kristne og ateister, men for rigtig mange andre. Hvis man nemlig på forhånd troede, at debatten udelukkende tiltrak kristne og ateister, blev man overrasket. I den brogede flok var der også muslimer og studerende af enhver slags.

Påstanden om, at debatten om Guds eksistens for længst er ovre i det moderne Danmark, blev dermed gjort alvorligt til skamme.

Se hele debatten på YouTube.com - søg på **Craig Kappel**.
Læs også side 8.

likum.

En interessant forskel mellem Klemens Kappel og William Lane Craig viste sig, da der blev spurgt om, hvorfor det er vigtigt at bekæmpe lidelse.

Klemens Kappel svarede, at han ikke kunne forklare det, og da slet ikke ved hjælp af et overnaturligt væsen som Gud. For William Lane Craig var Gud netop grunden til, at det giver mening at bekæmpe lidelse, for eksisterer Gud, er der nemlig en større mening med tilværelsen.

Kørte af sporet

Debatten viste en radikal forskel mellem et ateistisk og et teistisk verdenssyn, men debatten kørte desværre også lidt af sporet.

For mens William Lane Craig opstillede filosofiske og naturvidenskabe-

Apologetik: Den teologiske disciplin, der bruger argumenter fra eksempelvis filosofi og naturvidenskab til at forsvare og underbygge den kristne tro.
Teisme: Overbevisningen om, at Gud er til

Giv Tro & Mission som gave

190 kroner for et helt år

kirke;

Hans Henrik Lund; Vi vil gerne give ministeren anledning til at opleve varm og levende kristentro hen over etniske grænser

EA trækker sig fra nationalt bedemøde

Manu Sareens deltagelse giver for megen baggrundsstøj i Evangelisk Alliances folkekirkelige bagland

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Evangelisk Alliance (EA) har besluttet at trække sig som medarrangør af årets *Bøn for nationen*, som arrangeres af Kirkernes Integrations Tjeneste (KIT) i Helligåndskirken i København på store bededag.

Det sker som en konsekvens af, at KIT har inviteret ligestillings- og kirkeminister Manu Sareen til at medvirke som taler ved arrangementet.

"Vi må se i øjnene, at signaleffekten af denne invitation kan tolkes som en anerkendelse af det lovforslag, som Manu Sareen for tiden er allermest kendt for, nemlig ønsket om at folkekirken skal indføre kønsneutrale vielser. Dermed er ministeren blevet en intern kirkelig aktør, og det er problematisk for en del mennesker i EA's bagland", udtaler Peter Götz fra Missionsforbundet, der er formand for Evangelisk Alliance.

Han beklager den forvirring og usikkerhed, som dermed er skabt.

"Det sidste, vi ønsker, er at undsige eller svigte vores søskende i folkekirken og deres kamp for at værne om den samlivsform mellem mand og kvinde, som vi alle anser for at være en uimodsigelig og grundlæggende gudgiven skaberordening," siger han.

LM rejste sag

Det var national chef i Luthersk Mission, Carsten Skovgaard-Holm, der tog spørgsmålet op på EA's repræsentantskabsmøde den 11. april. Han er tilfreds med reaktionen.

"Jeg er meget glad for, at EA's bestyrelse tager det hensyn til os fra folkekirken og trækker sig fra arrangementet. Manu Sareen skaber simpelthen for megen baggrundsstøj," siger han.

Hans Henrik Lund, der er leder af KIT og også næstformand i EA's bestyrelse,

Evangelisk Alliance. Han beklager den forvirring og usikkerhed, som invitationen af Manu Sareen har skabt.

tager også beslutningen til efterretning.

"I EA er vi enige om, at vi ikke skal gå ind i arrangementer, der skaber utryghed. Vi har forståelse for, at det her er et meget følsomt spørgsmål for mange af vores kristne venner i folkekirken," siger han.

Hans Henrik Lund håber dog på, at der også vil dukke repræsentanter fra folkekirken op på mødet store bededag.

Med som rollemodel
Arrangementet *Bøn for Nationen* har i en årrække været holdt i København på migrant-menighedernes foranledning og med Kirkernes Integrations Tjeneste (KIT) som hovedarrangør.

Her er der tradition for at bede en gæst fra det politiske Danmark om at bringe en officiel hilsen. Bertel Haarder og Frank Jensen har for eksempel medvirket. Hensigten har været at vise disse gæster en positiv udgave af integrationsprocessen og at tydeliggøre, at der både er mange etniske danskere såvel som nydanskere, der ønsker det bedste for Danmark og derfor beder for landet.

Se levende kristendom
Manu Sareen er ikke inviteret til at prædike eller bede, men til at holde en kort tale i kraft af sin position som øvrighedsperson, og fordi han

Hans Henrik Lund fra Kirkernes Integrations Tjeneste håber, der vil dukke repræsentanter for folkekirken op på mødet store bededag.

selv er en rollemodel for en vellykket integration. Og så vil man også gerne tale med ham om muligheden for, at migrantkirker kan bruge nogle af de folkekirker, som nu skal lukkes.

"Endelig vil vi også meget gerne give ministeren en anledning til at se og opleve en varm og levende kristentro udfoldet hen over etniske grænser," forklarer Hans Henrik Lund.

Han understreger, at spørgsmål om homoseksuelle ægteskaber overho-

vedet ikke er relevant for migrantkirkerne.

"Det er en intern folkekirkelig problemstilling. Der er ingen af vores menigheder, der vil benytte sig af den lovgivning," siger han.

Hans Henrik Lund vurderer, at omkring 21.000 nydanskere går i kirke hver søndag, og i København udgør de halvdelen af den samlede kirkegang.

Anerkender intentioner
Peter Götz understreger, at bestyrelsen i EA anerkender KIT's intentioner med invitationen, og EA anbefaler ikke at aflyse Manu Sareens deltagelse i *Bøn for nationen*.

"Men det vigtigt for os, at vores århundred-gamle alliancefællesskab, der især handler om bøn for vores nation, ikke lider skade i denne situation, hvor der jo ikke er nogen teologisk divergens i sagens kerne," siger EA-formanden.

Han varslar, at EA nu vil bruge den aktuelle situation som platform til at fremkomme med en officiel indsigelse over for regeringens aktuelle lovforslag.

Menighedsnetværk i ELN

Store bededag lancerer Evangelisk Luthersk Netværk (ELN) et netværk for menigheder og menighedslignende grupper kaldet M-netværket.

I M-netværket, som har været undervejs de sidste par år, vil forskellige typer af kristne fællesskaber få mulighed for at udveksle inspiration og ressourcer til fælles gavn for livet i de forskellige kristne fællesskaber.

På forhånd har to sognemenigheder, ti valgmenigheder og to frimenigheder under opstart ønsket at være en del af dette netværk, foruden et samfund tilknyttet Indre Mission og to menighedssamfund.

De to sognemenigheder er Emdrup Kirke og Kristkirken i Kolding.

"Det er ønsket for M-netværket, at forskellige typer af kristne fællesskaber i menighedsnetværket kan finde sammen på fælles, bibeltro grund," oplyser Lasse Holmgaard Iversen, der er fungerende landssekretær i ELN.

brs

Søndagsskoler skærer ned

Danmarks Folkekirkelige Søndagsskoler (DFS) har set sig nødsaget til at afskedige fire medarbejdere i organisationen. Det sker som konsekvens af de seneste års økonomiske udvikling, hvor især indtægterne fra testamentariske gaver er faldet, så egenkapitalen nu er opbrugt.

"DFS vil de kommende måneder udarbejde en ny strategi for arbejdet, men det kan ikke undgås, at afskedigelserne vil få betydning for Søndagsskolernes 372 tilsluttede klubber," oplyser landsleder Bent Molbech.

DFS, der blandt andet fungerer som Indre Missions børnearbejde, har fortsat ti konsulenter og tre landsdækkende medarbejdere til at hjælpe de over 1000 frivillige klubledere.

brs

Bramming får frimenighed

Mandag den 23. april blev der afholdt stiftende generalforsamling i Bramming Frimenighed.

Menigheden består af omkring 40 voksne, der repræsenterer flere kirkelige retninger, blandt andet Indre Mission og Luthersk Mission.

Under generalforsamlingen var der arrangeret leg og spil for børnene for at markere, at Bramming Frimenighed netop ønsker, at børnene oplever, at de er en del af menigheden, og at der er en særlig plads til dem.

"Menighedens formål er, at Guds kærlighed kan afspejle sig i verden gennem menighedens virke, da Gud elskede os først og sendte Kristus til os," lyder det i Frimenighedens formålsparagraf.

"Vi ønsker, at menigheden skal medvirke til, at mennesker kommer til Kristus, vokser i troen på ham og udvikles i kærlighed og tjeneste, og at menigheden skal være præget af omsorg og respekt," oplyser Inge V. Østerby, som er med i det nyvalgte menighedsråd.

Den nye menighed, der er under tilsyn af Evangelisk Luthersk Netværk, arbejder på snarest muligt at kunne finansiere en præsteansættelse.

brs

Ny præst til Hedensted valgmenighed

Generalforsamlingen i Hedensted valgmenighed godkendte den 16. april ledelsens indstilling af Roar Kloster Steffensen som ny præst for menigheden fra 1. august.

Den nye præst kommer fra stillingen som generalsekretær i Bibellæser-Ringen. I årene 2002-2007 var familien missionærer i Peru udsendt af Luthersk Mission

brs

apologetik ;

William Lane Craig; Det er min overbevisning, at Helligånden kan bruge apologetik som redskab til at føde troen i os

Hvorfor skal jeg forsvare min tro?

Den kristne filosof William Lane Craig understreger, at apologetik ikke er en genvej til Gud, men noget, som kan bane vej for troen

Den kristne filosof William Lane Craig var den 18. april i København, hvor han om formiddagen i IM's missionshus Bethesda underviste op mod 100 mennesker i apologetik, som betyder trosforsvar. Hans fokus lå på selve begrundelsen for at bruge apologetik, og han gav derfor svar på, hvor apologetik kan bruges.

Stud.teol. Christian Højgaard Jensen har skrevet denne artikel med udgangspunkt i forelæsningsen.

AF CHRISTIAN HØJGAARD
JENSEN

"Apologetik er ikke et alternativ til troen," siger William Lane Craig.

Hvorfor skal jeg forsvare min tro?

Når læreren i skolen eller kollegaen på arbejdspladsen siger til dig, at "det er bevist, at vi stammer fra aberne!", hvad svarer du så? Svarer du, at videnskab og tro er helt forskellige ting, sådan at det ingen forskel gør, uanset hvad videnskaben end finder ud af? Eller ender du i tvivl, fordi videnskabens abe-teori passer så dårligt til Bibelens skabelsesberetning?

Mange (ikke mindst unge) mennesker kommer til kort mod aggressive angreb på vores tilsyneladende naive og uvidenskabelige tro. Faren er, at de når til en fejlagtig erkendelse af, at videnskaben forklarer verden bedre end Bibelen, og derfor mister de troen.

Hvad er tro?

For de fleste mennesker er tro en modsætning til viden, som er det, man kan nå frem til ved at bruge termometre, linealer og andre måleredskaber. Viden kan bevises, og det er det område, som videnskaben arbejder med. På den anden fløj har vi så den personlige tro, som hverken kan måles eller vejes, men er et slags naivt spring eller en blind tillid til noget, vi ikke har en anelse om.

Både hos kristne og ateister kan man finde denne holdning og dermed også en grund til ikke at forsvare sin kristne tro, for den kan jo ikke forsvares.

Men er den skelnen nu også dækkende? Er den kristne tro ikke også en tro på en Gud, som faktisk har åbenbaret sig i historien og

dermed efterladt sig spor, som kan efterprøves historisk og videnskabeligt og dermed danne basis for en videnskabelig diskussion? Og et videnskabeligt forsvar for den kristne tro?

Tro og apologetik

Der er ikke nogen genvej til Gud gennem apologetik, for apologetik er ikke et alternativ til troen, men derimod noget, som kan bane vej for troen. Apologetik baner vej på to måder:

For det første bekæmper apologetik den intellektuelle tvivl, det vil sige tvivlen på, at Gud eksisterer, at Jesus har udført mirakler og lignende. Ved gode argumenter kan den tvivl ryddes af vejen.

For det andet opbygger apologetik et rationelt ståsted for troen. Fordi Jesu opstandelse er en historisk begivenhed, kan en afklaring af de historiske begivenheder danne grobund for overbevisningen om, at opstandelsen ikke blot er en myte, men en virkelig begivenhed.

Tro er et personligt forhold til Gud, men det betyder ikke, at det er et naivt personligt forhold. Troen bliver

FOTO: CHRISTIAN HØJGAARD JENSEN

ikke mindre, jo flere videnskabelige argumenter, der er for skabelse frem for evolution. Troen skænkes af Gud alene, men apologetik er med til at rydde nogle intellektuelle barrierer af vejen. Det er min overbevisning, at Helligånden kan bruge apologetik som redskab til at føde troen i os.

Apologetik styrker troen

Der er tre hovedområder, hvor apologetik er nyttig: Apologetik kan bruges til at styrke troen, som redskab til at evangelisere med og til at forme en kristen kultur i samfundet.

1) Apologetik styrker troen. Den kristne trosliv må ikke først og fremmest have sin base i følelser, for følelser er omskiftelige, og så kan troen hurtigt miste fodfæste. Den kristne tro har derfor et dybere lag, nemlig en overbevisning givet af Helligånden. Helligånden overbeviser det kristne menneske om, at Gud er til, og om, at vi ufortjent er frelst.

Troen på Gud er en tro

for hele mennesket: Følelser, fornuft og intellekt, og derfor bruger Helligånden rationelle argumenter for at grundfæste mennesket i troen på Gud.

Det betyder, at ligesom det er vigtigt at opmuntre hinanden med kærlighed (følelser), sådan må vi også opmuntre hinanden med gode argumenter for at tro på Gud. Der er en kamp om verdenssyn, og det er ærgerligt, hvis videnskaben løber med æren for at forklare verden bedst, for vi er jo overbevist af Helligånden om, at Bibelen forklarer verden bedst.

William Lane Craig er meget radikal på dette område. Han advarer forældre om at sende børn ud i verden uden gode argumenter for at tro på Gud.

Vi lever i en kultur, hvor de bedste argumenter vinder (hvilket er positivt!), og derfor bør vi lære vores børn de bedste argumenter! Så apologetik styrker altså troen.

Apologetik i mission

2) Apologetik kan bruges i evangelisation. Hvordan

kommer mennesker til tro på Gud? Det korte og rigtige svar er, at Gud skaber troen i mennesker i mødet med Guds ord. Vejen til dette møde er dog oftest lang, og der skal nedbrydes mange barrierer.

Mennesker i dag søger efter relationer, og derfor er det effektivt at inkludere mennesker i gode fællesskaber for derved at forkynde evangeliet om Jesus, som kan skabe troen.

Et dårligt fællesskab kan altså være en barriere i forhold til at bringe mennesker til Jesus. Det samme gælder intelligensen.

Mange mennesker vælger troen på Jesus fra, fordi de synes, at kristendommen virker utroværdig, da naturvidenskaben, filosofien og psykologien forklarer verden bedre.

Apologetikkens opgave er at rydde disse hindringer af vejen. Hvis et menneske fravælger Gud, fordi de mener, at han blot er en fantasi, så må apologetikken give overbevisende argumenter for, at det er sandsynligt, at

Gud er til. Og der er gode argumenter!

En mand som William Lane Craig har mange og overbevisende argumenter både for Guds eksistens og for opstandelsen.

Apologetik skal altså bruges til at rydde intellektuelle hindringer af vejen.

En helt ny kultur

3) Apologetik er et redskab til at forme vores kultur.

Ingen er i tvivl om, at vores kultur er præget af sekularisme, det vil sige dyrkelsen af den frie tanke. Gud fylder lidt, og i Danmark er Gud nærmest bandlyst fra den offentlige debat.

Vi har brug for, at kristendommen på ny får fodfæste i samfundet – ikke som en mytologisk religion, men som et seriøst bud på, hvordan verden skal forklares.

Til det har vi brug for filosoffer og teologer, der kan give filosofiske og teologiske argumenter på højt niveau for Guds eksistens og Bibelens troværdig. Og vi har også brug for indflydelsesrige kristne i alle andre brancher og sammenhænge til at give overbevisende argumenter for den kristne tro.

Jeg tror, at hvis det skal blive relevant for kommende generationer at tro på Gud, så må der kæmpes for det kristne verdenssyn.

Det er ikke en kamp, der er tabt på forhånd, for Helligånden har overbevist os om, at troen er den rigtige tolkningsnøgle til at forstå verden.

Jorden er skabt og ikke blot udviklet fra ingenting. Jesus er stået op, og det er ikke blot en myte, som en flok forskrækkede disciple fandt på. Videnskaben søger sandheden, og derfor kan videnskaben bruges som ekstra belæg for den bibelske lære.

Pointen er, at vi har gode argumenter for at tro på Jesus, og dem skal vi bruge til at blive styrket i troen og til at vinde endnu flere for Jesus. Det, vi mangler, er at begynde at bruge disse argumenter i forkyndelsen, i opdragelsen af vores børn og i evangelisation.

gøregrupper;

Henrik Hadberg; At gøre er klart et bibelsk begreb. Bibelen taler meget tydeligt om at høre ordet og handle efter det. Det er også et LM-begreb

I Odense LM gør de ting sammen

Ideerne står i kø: klubber for juniorer og indvandrere, gademission, fængselsmission, missionærkontakt, lovsang, personlig opbyggelse

AF KAJA LAUTERBACH

LM på Fyn har fået en ny og anderledes struktur med gøregrupper og storsamlinger.

Afdelingsmissionær Henrik Hadberg fortæller, at det begyndte med et ønske om en mere lavkirkelige tilgang til opbygning af menigheden. At aktivere nådegaverne, sådan at det enkelte medlem kunne få lov til at bruge den udrustning, som Gud har givet ham eller hende.

"LM i Odense havde en oplevelse af, at langt på vej var børnearbejde eller bestyrelsesarbejdet det eneste, man kunne tilbyde folk, der gerne vil bidrage med noget - og det er for tyndt," siger han.

Derfor blev der sat en forandringsproces i gang for godt et år siden. For et halvt års tid siden blev ideen om gøregrupper luftet, og generalforsamlingen har sagt ja til, at man kunne gå i gang.

Grupper spænder bredt
Gøregrupper er grupper, som LM'erne selv vælger sig ind på. De har et tema under en af de tre overskrifter: diakonal, missionær eller menighedsopbyggende.

Henrik Hadberg siger, at det oprindeligt var bestyrelsens ide, men nu har græsrodderne taget ideen til sig og er indtil videre kommet med 12 forslag til, hvad en

gruppe kan arbejde med.

Det spænder bredt. Lige fra juniorer og teenagere, flygtninge/ indvandrere, gademission, fængselsmission, missionærkontakt, lovsang og personlig opbyggelse.

Dog er kun to grupper kommet op at stå endnu. Afdelingsmissionæren glæder sig over dem og er ikke i tvivl om, at der kommer flere i gang.

"Det er en løbende proces, og der vil hele tiden blive dannet og lukket grupper. Nogle vil få et kort liv, andre et langt liv," siger han.

De to grupper, der er kommet i gang, er flygtninge/ indvandrere og en "væregruppe", hvis indhold er et værefællesskab, hvor man øver sig i at lytte efter Guds tale i sit liv.

Ledelsen udfordrer alle grupper til bruge tid på bøn om Guds ledelse og til at arbejde med, hvad Bibelen siger, før de praktiserer det, gruppen er dannet om.

Ikke oven i alt det andet
I Odense satser de på, at alle på kryds og tværs kan være med i gøregrupperne: LMU'ere, store juniorer, voksne. De drømmer også om, at nogle fra andre fynske kredse end Odense vil være med. Måske er der også plads til nogle fra andre kirkelige sammenhænge som Indre Mission

Storsamlinger en ny måde, de samles på i LM Odense. Det er for LM'ere i alle aldre.

og Kristeligt Forbund for Studerende om specifikke ting som for eksempel bøn for syge.

Gøregrupperne er ikke en ny aktivitet oven i alt det andet. Fem gange om året - første gang lige efter påske - er der en gøregruppeuge, hvor der ikke foregår noget andet i LM-regi. Det betyder, at gøregrupperne får serveret en tom uge til at samles i. Hvilken dag det skal være, finder de selv ud af.

"Og selvfølgelig kan grupperne blive enige om at

FOTO: HENRIK HADBERG

mødes noget oftere, hvis det passer bedst med det, de samles om," siger Henrik Hadberg.

Holdninger til navnet
Langt de fleste LM'ere i Odense har reageret positivt på det nye tiltag, men der har også været en naturlig tøven: "Hvad er nu det for noget? Lad os se, hvad det bliver til?" Og enkelte har reageret på navnet, da de mener, det slører, at "alt er af nåde," siger Henrik Hadberg.

Han er imidlertid egentlig ikke så ked af navnet.

"At gøre er klart et bibelsk begreb. Bibelen taler meget tydeligt om at høre ordet og handle efter det og om at gøre vores himmelske fars vilje. Det er også et LM-begreb. LM har fire kerneværdier - to af dem går på nådevirkeligheden: frit evangelium og troværdig bibel - og to af dem går på gørevirkeligheden: nådegaver i funktion og tydelig mission."

"Vores udfordring er så at gøre, men samtidig stå i nådens virkelighed: Jeg lever mit liv - og gør gerninger - på baggrund af Guds nåde," siger han og fortæller, at der har været andre ideer til navne på grupperne oppe at vende.

"For eksempel 'nådegavegrupper', men det er måske for snævert, så nogle kan tænke, at de ikke kan være med, hvis de ikke ved, hvad deres nådegave er. Eller 'diakonigrupper', som vi bedømmer til at være for snævert indholdsmæssigt."

Storsamlinger

En anden ny ting på Fyn er storsamlinger fem gange om året. Her inviterer LM i Odense - storebror - alle LM'ere fra de andre kredse og mødepladser på øen - de små søskende - til at være med.

Storsamlingerne er ikke kun for LM'ere alle steder fra. Det er også for alle aldersgrupper. De ligger på forskellige ugedage - også ungdomsmødeaftener, hvor det er naturligt for LMU'erne at deltage.

Aftenerne har forskelligt indhold: undervisning, forkyndelse, lovsang, Skt. Hans-fest. De kan også bruges til at synliggøre gøregrupperne - for eksempel kan lovsangs- og drama-grupper øve noget, som de kan bruge her.

Et gøre- og handlefællesskab

Bestyrelsen i LM Odense havde bemærket flere konkrete behov for en strukturændring. Og for at imødekomme dem fik de ideen til gøregrupperne. Det fortæller kredsformand Henning Kamp.

• Der var nogle akutte behov. De manglede blandt andet børneklubledere.

• På en lejr opdagede de, at der var nogle, der gik rundt og stortrivedes med at løse praktiske opgaver, men som ikke syntes at få så

vældig meget ud af bare at sidde og høre en prædiken.

• De ville gerne skabe nogle fællesskaber, der kan lette overgangene fra en aldersgruppe til en anden og arbejdsgrænene imellem.

Det her er vejen frem
Kredsformanden synes, det er ærgerligt, at mange går rundt med nådegaver, som ikke rigtig er i funktion.

"LM har to kerneværdier, der hedder *nådegaver i funktion* og *tydelig mission*.

Det er flotte ord, men det her vejen frem, hvis de skal fungere i praksis," siger han.

"Men de kan kun udfolde sig, fordi vi bygger på de to andre kerneværdier: *frit evangelium* og *troværdig bibel*."

Henning Kamp peger på, at LM ikke bare skal være et hørefællesskab, men også et sted, hvor man skal handle og gøre.

"Ofte er handlinger noget, man gør som enkeltindivider. Det er spændende, om vi kan lave om på det, så vi

også får et fællesskab, der gør noget sammen."

Blandede reaktioner

Henning Kamp fortæller, at reaktionerne på gøregrupperne har været meget blandede - også hos den enkelte. "Mange af os møder kraftig modstand i os selv, samtidig med at vi synes, det er spændende," siger han.

"Nogle orker ikke at være med, men det passer godt med LM's femte kerneværdi om frihed." kl

Alle kan foreslå og starte en gøregruppe, forklarer Henrik Hadberg, der er afdelingsmissionær i LM på Fyn.

Fremgangsmåden for at starte en gøregruppe er, at man først får en ide til, hvad man kunne tænke sig.

Når det er gjort, prøver man at skrive et par ord om de forestillinger, man har om gøregruppen: Hvilken tjeneste skal der være tale om, konkrete ideer, om antal deltagere, skal man mødes flere gange, end det bliver program-sat? Og så videre.

Til det formål er der blevet lavet nogle oplægs-sedler, som man kan udfylde. På den måde bliver der en ensartet beskrivelse af de forskellige grupper.

Oplægs-sedlerne bliver hængt op i LM/LMU. Alle, der kommer der, kan så kigge på dem og lade sig inspirere eller skrive på, at det her vil man gerne deltage i.

Oplæg til foreslåede grupper kan også findes på www.lmfyn.dk/goregrupper. Her kan man også tilmelde sig en gruppe.

kerneværderi;

Henrik Nymann Eriksen; Guds børn udgør en bred palet med mange farver i Guds hånd. Vi har hver især vores kulør, og Gud bruger hele farveskalaen

Gud elsker at give gaver til sine børn

Langt de fleste af Helligåndens gaver får vi til gavn for andre

Nådegeværfunktion

Kerneværderier med benspænd

Frit evangelium, Troværdig bibel, Tydelig mission og Nåde-gaver i funktion.

Det er LM's fire kerneværderier, som vi har bedt LM-ledere om at præsentere.

De er blevet udfordret til at skrive utraditionelt og kreativt. For at fremme denne proces har de fået det "benspænd", at de ikke må anvende ti ord, som man normalt vil forbinde med kerneværdien. Det er redaktionen, der har udvalgt de ti ord.

I dette nummer af Tro & Mission skriver LMH-forstander Henrik Nymann Eriksen om *Nåde-gaver i funktion*.

AF HENRIK NYMANN ERIKSEN

Gud er god, og han elsker at give gaver til sine børn. Ofte giver han sine gaver til os gennem andre kristne.

Nogle gange bruger han de evner, som vi har fået givet fra fødslen eller har opøvet gennem livets erfaringer og udfordringer. Den slags evner har vi fælles med alle andre mennesker.

Men andre gange bruger han særlige evner, som han gennem Helligånden har givet til sine børn. Det er disse særlige evner, som kaldes nådegaver. Alle, der tror på Jesus, har fået en eller flere af disse evner.

Knytter ofte til ved evner
Nåde-gaverne handler altså om, at Gud vil gøre noget godt mod sine børn (og mod dem, som endnu ikke er hans børn), og at han gør det gennem andre kristne.

Ofte knytter Helligånden til ved de evner, vi har fra vores fødsel og opvækst, så at en veltalende person i kraft af Helligånden også kan blive til gavn for andres tro ved at tale Guds ord, og et omsorgs- og indsigtfuldt menneske kan i kraft af Helligånden blive til trøst for andre, som har det svært med troen.

Men Helligånden er ikke begrænset til vores menneskelige forudsætninger. Derfor er det heller ikke en forudsætning for Ånden, at man har en lang teologisk uddannelse, for at han kan give evnen til at forkynde Guds ord.

Udvikler personlighed
Helligånden giver også andre ting til en kristen, blandt andet udvikler han lige så stille en personlighed hos os, der minder mere og mere om Jesus. Det kaldes for Åndens frugt og er noget andet end nådegaverne.

Nåde-gaverne indebærer, at Gud viser godhed mod os igennem vores medkristne. Han ser et behov hos os eller hos andre i vores lokale

kristne gruppe, og giver så gennem Helligånden en af os evnen til at gøre det, som skal til.

Det kan handle om mange forskellige ting, der oftest er til gavn for os alle sammen, men nogle gange også, - som en slags ødselhed - kun er til gavn for den, der får evnen selv.

Det gælder ikke mindst en særlig form for bøn, hvor man beder i et sprog, som ingen forstår, ikke engang en selv, men hvor vores hjertes inderste suk lægges over til Gud.

Nogle gange er der en anden kristen, som får evnen til at oversætte dette mærkelige sprog, og så kan det blive til gavn for os alle sammen.

Ikke statussymboler
De evner, som Helligånden giver os, er ikke statussymboler, der skal sikre os en prominent stilling i den kristne kirke.

De kaldes jo for nådegaver, og det betyder, at de gives frit til alle, som har modtaget Guds nåde og tilgivelse.

Derfor kan der også være situationer, hvor en kristen har en nådegave, som er til gavn for andre, samtidig med at Helligåndens personlighedsdannelse, Åndens frugt, står langt tilbage. Evnerne og den åndelige modenhed følges ikke altid ad.

Nye behov - nye gaver
Langt de fleste af Helligåndens gaver gives altså til gavn for andre. Det gælder både de mere specielle evner som for eksempel den særlige evne til at helbrede gennem forbøn, men også de mere "almindelige" som at undervise, formane, vise omsorg, give penge og lede.

I Ny Testamente er nævnt over 20 nådegaver og særlige opgaver, men jeg tror ikke, at Gud er begrænset til det.

I nye tider kommer nye behov, og i vores tid er det derfor nærliggende at forvente, at Helligånden vil give nogle en særlig evne til at være til gavn for Guds sag på internettet, tv og lignende.

Ikke konkurrence
Det er en pointe i Ny Testamente, at de evner, som Hel-

ligånden giver til hver enkelt kristen, ikke skal få os til at konkurrere med hinanden om, hvem der er vigtigst, men at vi skal glæde os over, hvad de andre har at bidrage med, også selvom de på et givet felt er dygtigere end mig selv.

Hele farveskalaen
Vi har brug for hinanden, ligesom alle spillerne på et håndboldhold har brug for hinanden - også selvom der ofte lægges mest mærke til de få angribere, som scorer flest mål.

Guds børn udgør en bred palet med mange farver i Guds hånd. Vi har hver især vores kulør, og Gud bruger hele farveskalaen.

Han ønsker at give mange gode gaver til sine børn på jorden, og derfor giver han gennem Helligånden evner til hver enkelt af os, som kan bruges til, at andre berøres af hans godhed.

Det er egentlig fantastisk, at Gud kan bruge helt almindelige kristne som os, når han vil møde kristne og ikke-kristne med sin godhed.

Nap et år på en

KRISTEN EFTERSKOLE

Ses vi på Sædding i 2012-13?

Tjek lige vores FEDE nye hjemmeside...

saedding.dk

SÆDDING EFTERSKOLE

Begejstring for livet!

F www.facebook.dk/www.saedding.dk
W www.saedding.dk
T +45 97 36 22 00

Ta' på bibelskole

Tid til Gud
Tid til andre
Tid til dig selv

"Vi vil vise eleverne Jesus, så de aldrig glemmer ham"

Henrik Nymann Eriksen, forstander

luthersk missions højskole

Ansgarvej 2 - 3400 Hillerød - Tlf. 4826 0766 - lmh@lmh.dk - www.lmh.dk

Som kristne har vi brug for hinanden, ligesom alle spillerne på et håndboldhold har brug for hinanden.

tro;

Christina Mogensen; Karriere og planer er ikke dårlige ting. Men jeg må tænke længere end mit liv her på jorden

Stifinder

AF PETER KRAK
AAKIRKEBY

"Brødre, ved Jesu blod har vi altså frimodighed til at gå ind i helligdommen ad den nye, levende vej, som han har åbnet for os gennem forhænget, det vil sige ved sit jordiske legeme" (Hebr 10,19-20).

Lange snørklede gange og ens døre. Det kan ofte være svært at finde rundt på et sygehus.

Men på Kolding Sygehus farer patienterne ikke vild. De får hjælp

af et par medarbejdere, der ikke laver andet end at vise vej. De kaldes stifindere.

Det er godt at have vejvisere, ikke bare på sygehuset, men mange steder i livet. Gps, landkort og skilte kan hjælpe os med at komme det rigtige sted hen.

Alligevel er det allerbedst, når vi kan følges med en, der kender vejen. Da er vi trykkest.

Jesus er ikke ansat til at vise vej - han er vejen

Jesus er ikke bare en stifinder og følgesvend. Han har selv åbnet en vej helt ind til den almægtige Gud i den himmelske helligdom.

Jesus er ikke ansat til at vise vej for folk, der er kommet i tvivl om, hvilken gang eller dør, de skal vælge. Han er selv vejen.

Derfor er det heller ikke kun et tilbud til os, som det er for patienterne på Kolding Sygehus. Jesus er den eneste, der kan føre os helt ind til Gud i hans himmelske bolig.

Jesus giver fri adgang ind i Guds rige

Vi skal ikke have en henvisning eller anbefaling fra andre for at komme ind til Gud.

Når Jesus går med, kommer vi ad den vej, som han har åbnet for os. Han åbnede vejen, da han døde for os på korset.

Lad os derfor træde frem med oprigtigt hjerte, i en fast tro og bestænk på hjertet, så vi er befriet for ond samvittighed, og med legemet badet i rent vand (Hebr 10,22).

Her skal vi ikke stå i kø og vente, til der er en ledig stifinder. Jesus kalder på os.

Enhver, der tror på Jesus som sin frelser og følger ham, får adgang ind i Guds rige.

mit bibelvers;

"Gå ind ad den snævre port; for vid er den port, og bred er den vej, der fører til fortabelsen, og der er mange, der går ind ad den. Hvor snæver er ikke den port, og hvor trang er ikke den vej, der fører til livet, og der er få, som finder den!" (Matt. 7,13-14).

Jeg går i 3.g og afslutter om få måneder. Netop i denne tid er spørgsmålet "Hvad skal du efter gymnasiet?" hyppigt blevet stillet mig.

Efter at have læst bogen *Hvad skal jeg med Jesus* er jeg blevet mindet om, at jeg kan planlægge mit liv, så meget som jeg vil, fokusere på karriere, så meget som jeg har lyst til, men leder det mig til frelse? Svaret er nej! Jeg må se længere.

Hermed ikke sagt at planer og karriere er dårlige ting. Men så ofte som jeg enten bliver spurgt eller spørger mig selv, hvad jeg vil efter gymnasiet, så ofte må jeg også spørge mig selv: Hvad sker efter døden?

På den måde kan vejen og porten måske blive bredere og tydeligere i mit eget liv. Godt nok er verset trist og alvorligt, men for mig er det blevet et vers, der fortæller mig, at jeg må tænke længere end mit liv her på jorden.

Christina Mogensen
Hillerød

mit liv med Jesus;

Vi skal ikke give Satan fodfæste

Kristenlivet er en lang frihedskamp – og skriftemålet kan hjælpe os til ikke at slutte fred med synden

BIRGER REUSS SCHMIDT

I de sidste fire-fem år har den 41-årige kommunikationsrådgiver Manuel Vigilius gået til skrifte mindst en gang hver tredje måned. Og det er nu blevet til en naturlig rytme i hans kristenliv, som han ikke vil undvære. Skriftemålet forhindrer nemlig, at synden bare bliver noget meget teoretisk og intellektuelt.

"Jeg har jo med min forstand lært, at jeg er en uforbederlig synd. Men når jeg konkret bekender, at jeg forløb mig over for en kollega, så føler jeg Guds lov og dom meget nærværende. Og jeg kan også bedre føle tilgivelsen, når den bliver tilsagt mig af en anden ved håndspålæggelse," siger han.

Manuel Vigilius understreger dog, at det ikke er hver gang, han oplever "det store sus". Og han advarer imod at gøre skriftemålet til et værktøj, der skal sikre, at man får det bedre med sig selv. Der er langt mere på spil.

"Gud har sagt helt klart til os, at vi ikke skal blive i synd. Vi skal bære frugt og aflægge det gamle menneske. Det gamle 'jeg' skal hele tiden slæbes ind i lyset," siger han.

"Mit gamle 'jeg' skal hele tiden slæbes ind i lyset," siger Manuel Vigilius.

"Skriftemålet er en anledning til at spejle sig selv i det fuldkomne og til at minde mig selv om, hvem jeg er uden Jesus."

"Jeg ser mit liv som én lang frihedskamp, som jeg er uendeligt glad for at være engageret i. Hver gang jeg går til skrifte, er der endnu et område i mit liv, der frisættes, endnu et territorium, der vindes tilbage. Hvor den frihed, jeg allerede har i Kristus, bliver

konkret og virksom i mit liv."

Skyld og skam er o.k.

Han erfarer også, at skriftemålet gør ham mere opmærksom på sine vanesynder.

"Det er de samme to-tre bud, der hele tiden går igen, når jeg skrifter," fortæller han.

Og så synes han ikke, at man skal være så bange for at føle skyld og skam.

"Skam er ikke en sygdom, men ofte en naturlig reaktion på synd og skyld. Vi skal ikke skyde skammen fra os, for den er en del af at være kristen eller for den sags skyld af at være menneske. Vi skal heller ikke lade skammen blive siddende i os, men derimod bede om Guds tilgivelse og stole på den," mener han.

Helt konkret foregår skriftemålet på den måde, at Manuel Vigilius taler med sin skriftefar om sin

synd. Derefter gennemfører de ritualer fra salmebogen med skriftlæsning og bøn. Manuel Vigilius bekender konkret sin synd i en bøn og bruger de ti bud som disposition. Derefter får han tilsagt syndernes forladelse med håndspålæggelse af sin skriftefar, der også beder en bøn for ham til slut.

Licens med taleret

Manuel Vigilius kombinerer skriftemålet med en sjælesørgerisk samtale af et par timers varighed, men det er ikke en nødvendig del af skriftemålet.

"Jeg har givet min skriftefar licens til at tale ind i mit liv. I de kristne fællesskaber kommer vi let til at bekræfte hinanden i vores svagheder. Jeg tror, det er vigtigt, at vi også har nogle, der kan udfordre os med deres myndighed. Derfor er det også godt med en sjælesørger, der kender én."

Manuel Vigilius havde taget et længere tilløb, inden han fik spurgt en skriftefar, om han måtte gå til skrifte. Til syvende og sidst gjorde han det, fordi han ville modvirke, at der var uopgjort synd i hans liv.

"Jeg vil jo gerne undgå, at Satan får et fodfæste i mit liv i form af synd, der ikke bliver bekendt og gjort op," siger han.

anmeldelser;

Helliggørelse er Guds værk alene - men vi arbejder med

AF SØREN STIDSEN

Gene Edward Vieth:
Hellig hverdag
Luthersk Missions Bibel-
skoles Elevforening 2011

160 sider - 180,- kroner

Dagfinn Solheim:
Du er hellig - så vær det!
Lohse 2011

228 sider - 249,95 kroner

At skulle anmelde to bøger på én gang, er en speciel opgave, fordi man pludselig ser bøgerne i lys af hinanden: Gene Edward Veiths *Hellig Hverdag* og Dagfinn Solheims *Du er hellig - så vær det!*.

Bøgerne har forunderlige ligheder i kernen på trods af de åbenlyse forskelle i indpakningen. Begge bøgeres titler er ændret ved oversættelsen og særligt *Du er hellig - så vær det!*

har fået en uheldig titel. På norsk hedder den *Vækst og vandring - På vei mot et hellig liv*. Den danske titel er en ordre, som alt for let forstås som noget, jeg skal gøre. Jeg skal være hellig. Det er en opgave, jeg må tage på mig og udføre.

Tanken er da også i strid med det, der er det konstante omkvæd i begge bøger. Igen og igen formuleres på nye måder det gammeltestamentlige vers: Hvis ikke Herren bygger huset, arbejder bygmestrene forgæves. Netop det fremhæves i titlen på Veiths bog *God at work. Your Christian Vocation in All of Life* (Gud i arbejde. Dit kristne kald i hele livet).

Helliggørelsen er Guds værk, og hans alene. Alligevel bliver huset ikke bygget, hvis ikke bygmestrene arbejder. Det er den dobbeltthed, begge forfattere tager livtag med.

Kaldet til tjeneste er i alle livets aspekter
I *Hellig Hverdag* er temaet den lutherske kaldstanke. I

disse år, hvor sekulariseringen mere og mere trænger religionen ud af det offentlige rum, risikerer vi nemt, at vores liv spaltes i en åndelig og en verdslig del.

Veiths budskab er, at også dagliglivet er helligt. I alt, hvad vi gør, skal vi tjene Gud, for Gud arbejder gennem mennesker.

Både præsten og rengøringskonen tjener Gud gennem deres arbejde, for Gud udfører en stor del af

sit arbejde på jord gennem mennesker, hvad enten de tror på ham, eller ej.

Kaldet til tjeneste har vi i alle livets aspekter, og Veith udfolder, hvad det betyder for både arbejde, familieliv, menighedsliv og i samfundet.

Det er en frisættende tanke, som jeg tror, vi alle har brug for at blive mindet om.

Hvile at hente for trætte kristne
Særligt frigørende er måske

de afsluttende kapitler om Kaldets etik, Korset i kaldet og Hvile i kaldet.

Her sættes det kristne liv i perspektiv. Hvor den ikke-kristne må finde sin identitet i sine resultater, kan den kristne hvile i sit kald, hvor Gud kan arbejde på trods af os. Ja, selv i modgangen kan der findes hvile. For trætte kristne er der hvile at hente gennem denne bog.

Hellig hverdag er let at læse, og den er faktisk ikke

særlig amerikansk i sin stil.

Trådene trækkes tilbage til fædrene

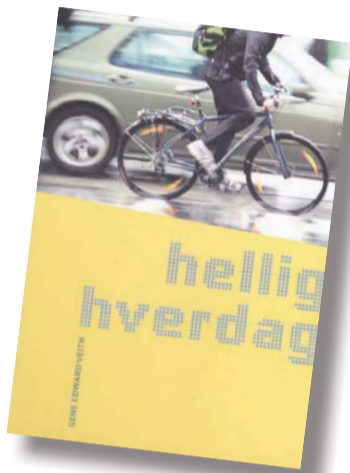
Du er hellig - så vær det! er derimod både meget skandinavisk og noget tungere. Det er solid undervisning om helliggørelsen i bred forstand, hvor trådene trækkes tilbage til fædrene.

Der refereres flittigt til Rosenius, Schriver, Hauge med flere, ligesom en lang række bibelvers inddrages ved henvisninger.

Særligt i bogens første del bliver det temmelig tungt, og de mange henvisninger gør det svært at holde tråden.

Alligevel er det arbejdet værd. Solheims norske titel er nemlig velvalgt. Det er på vandringen sammen med Jesus, at væksten i hellighed fødes.

Når livet leves i bibellæsning og bøn, og med disse ting ind over hverdagslivet, bliver helliggørelsen ikke en byrde, der skal bæres, men en velsignelse, der skal deles.

Musiklejr 2012

21.-27. juli 2012
Luthersk Missions Højskole
Ansgarvej 2, 3400 Hillerød

Så pakker vi tasken, tuner stemmen og pumper guitaren
it's time for
MUSICCAMP

Her mødes børn og unge mellem 11 og 19 år fra hele landet til en uges fest og sjov med masser af sang, musik, drama, sport kreativitet, et super fællesskab og en helt fantastisk Gud

Læs mere om lejren og se hvordan du tilmelder dig på
www.dlm.dk/musiklejr

Arrangør: LM musik

Sommerhus på Midtbornholm i stille skovområde til leje. 6 sengepladser. 1.900 kr./uge. Dog 2.700 i skoleferien. Mogens Kofoed Pihl, www.oelene.com. Tlf. 57832250 / 20747886.

Lone Dalsgaard
Psykoterapi
& supervision
af ledere
www.lonedalsgaard.dk

Sundeved Pinsæcamping
Den 25.-28. maj
Jens Mortensen
Jørgen Bækgaard Thomsen
Bestil værelse og mad
Senest 13. maj
Gert Agerholm, 7465 0504
gert@fam-agerholm.com
IM-syd.dk

Sommerhus nær Søndervig. Børnevenligt, flot udsigt, dejlig natur, nær hav, fiskesø og golfbane. 6 per. 3 soverum. Henv. 61273796 eller se mere på www.søndervigsommerhusudlejning.dk

» Debat; Som forkyndelsen er, sådan bliver troen

AF BENT HOUMAA
JØRGENSEN
AALBORG

I sin udmærkede leder i T&M nummer 8 skriver Birger Reuss Schmidt:

"Vi har i en periode haft et for ensidigt fokus på forkyndelsen om, hvad Jesus har gjort for os."

Det mener jeg er rigtigt, men jeg vil gerne uddybe det som følger:

"Vi har i en periode haft et for ensidigt fokus på forkyndelsen om, hvad Jesus har gjort for os til frelse fra evig dom, og forsømt forkyndelsen af,

hvad han har gjort for os til sejr over synden og nyt liv her og nu." (jævnfør Leif E. Kristensens læserbrev i samme blad.)

Ved Jesu død og opstandelse for os er vi nemlig ikke kun frelst fra fortæbelsen, men også fra syndens herredømme i vores liv her og nu.

Sagt mere positivt. Vi har ved evangeliet ikke kun fået del i det kommende evige liv på den nye jord, men har allerede her og nu fået del i et nyt liv. Det skal vi forkynde.

For som forkyndelsen er, sådan bliver troen. Og som troen er, sådan bliver livet.

debat;

Carsten Hjorth Pedersen; Vi beskæftiger os med almenmenneskelige sager hver eneste dag

Debat er spalten, hvor læserne kan komme til orde og er dermed udtryk for skribentens egen holdning. Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte indlæg, der fylder mere end 2.000 anslag inklusive mellemrum.

» Kristendom og islam

AF CLAUS L. MUNK
HUNDESTED

Jeg undrer mig over nogle ting i artiklen *Mission er central for både kristendom og islam*, T&M nummer 7 den 6. april.

Jeg kender ikke de citerede personer og ved derfor heller ikke, hvad de i øvrigt står for. Men nogle af udtalelserne virker på mig, som om de pågældende personer overser ikke alene historien, men også den seneste udvikling, når de nedtoner problemerne omkring islam.

Jeg tænker blandt andet på, at 100.000 koptere er flygtet fra Egypten siden Mubaraks fald på grund af trusler og chikane fra islamister - og kristne i Nigeria trues med total udryddelse.

Jeg er helt enig i, at vi skal bestræbe os på at leve sammen i fred og fordragelighed. Men jeg studser alligevel ved den ret kategoriske udtalelse om, at vi har fejlet i vores egen tro, hvis vi ikke kan leve tæt på andres tro, uden at der opstår konflikter. Hvor godt stemmer det med Ny Testamente?

Jeg tænker på Jesu ord om, at evangeliet vil skabe splid, og på Paulus' erfaringer som missionær.

Og er det sandt, at religionerne dybest set handler om fred? Deler islam ikke selv verden op i "fredens hus", hvor islam har magten, og "krigens hus", hvor islam endnu ikke har magten?

Endelig rejser artiklen spørgsmålet hos mig: Er det at tegne et skræmmebillede af islam, når for eksempel professor Aksel Valen-Sendstad (AV-S) i en artikel i bogen *Kampen for verdisamfundet* fastslår, at forpligtelsen på sharialoven i islam, senest fastslået i Kairo-erklæringen fra 1990, er "en afgørende hindring for gensidig respekt, forståelse og fredelig sameksistens mellem kristendom og islam"?

Er dette ikke sagligt rigtigt? Eller skriver AV-S bare sådan, fordi han ønsker at tegne et skræmmebillede af islam?

Hvorom nu alting er, synes jeg, at AV-S's konklusion i den citerede artikel er vigtig, her gengivet med mine ord:

Islam har ingen vej til Gud, og derfor lever muslimerne i et åndeligt mørke, der ender i undergang. Derfor må vi ynkes over disse mange mennesker, som Gud har lagt for vores dør, og satse målrettet på at række dem evangeliet.

» Åndsfrihed er nødvendig

AF CARSTEN HJORTH PEDERSEN
LEDER AF ÅNDSFRIHEDSPROJEKTET OG AF KRISTENT PÆDAGOGISK INSTITUT

Kære Leif Sig Jensen!

I dit læserbrev i *Tro & Mission* nr. 8/2012 forsøger du at definere "åndsfrihed" ud fra de to bibelske begreber "Ånd" og "frihed". Og du mener på den baggrund, at 21 teser om åndsfrihed fortier sandheden og taler store og tomme menneskeord, og at vi undsiges den Herre, som vi er sat til at tjene, fordi vi undlader at forkynde, at sand åndsfrihed kun findes der, hvor Herrens Ånd er. Det er i øvrigt meget alvorlige beskyldninger!

Jeg finder imidlertid ikke din definition af ordet rimelig, eftersom "åndsfrihed" ikke optræder i Bibelen. Det er derimod et ord, som de sidste cirka 150 år er blevet brugt på dansk om den frihed, der i et samfund bør være for forskellige overbevisninger. Det er sådan, vi benytter ordet i 21 teser om åndsfrihed, hvilket også fremgår af definitionen.

Det gælder for "åndsfrihed" som for mange andre ord, at det ikke er rimeligt udelukkende at definere dem ud fra Bibelen. Dermed forvrænger man både indholdet af det almindelige danske sprog og af det

bibelske.

21 teser om åndsfrihed giver sig ikke ud for at være et teologisk dokument. Det er snarere et forsøg på - ud fra kristne pejlemærker som respekt for andre mennesker og ærlighed - at give et bud på, hvordan vi skaber de bedst mulige rammer for det fælles liv i samfundet, når vi nu ser vidt forskelligt på livsvigtige spørgsmål.

Teserne er ikke et forsøg på indstille kampen for sand bibelsk kristendom i det danske samfund. Tværtimod. Det er netop, fordi enhver ikke bliver salig i sin tro, at åndsfriheden er så nødvendig. Den opmuntrer os til fortsat - og gerne endnu mere intenst - at føre striden for kristen tro og overbevisning, men altså gøre det med midler, der respekterer, at de medmennesker, som vi går i clinch med, er Guds skabninger, lige så vel som vi selv er.

Man kan naturligvis spørge, om vi som kristne overhovedet skal beskæftige os med disse almenmenneskelige sager. Mit svar er, at vi ikke har noget valg. Vi gør det hver eneste dag i omgangen med naboer, når vi går til stemmeurnerne og så videre. Derfor kan vi lige så godt prøve at gøre det ordentligt og lægge nogle principper til grund, som kan bruges af alle i vores samfund.

leder;

Store bededag 7/52

DANSKERNE SKAL ARBEJDE mere. Det synspunkt samler stor tilslutning hos både politikere og erhvervsfolk, og derfor bliver et af temaerne ved forårets trepartsforhandlinger et forslag om at afskaffe nogle af forårets mange helligdage. Her står store bededag forrest i skudlinjen.

Det er svært at mobilisere det store forsvar for store bededag. For det store flertal af befolkningen er det blot en behagelig forlænget weekend i det dejlige forår, og det gælder også for flertallet af kristne. Gudstjenesterne på denne helligdag er ikke kendetegnet ved den store tilstrømning.

Bod og bøn er ikke begreber, der står højt på dagsordenen, og eksistensen af store bededag ser ikke ud til at gøre nogen nævneværdig forskel. Ud fra den betragtning er det ikke nogen kristelig katastrofe, hvis helligdagen afskaffes.

DERIMOD KUNNE DER være god grund til, at Guds folk i Danmark samlede sig i bøn om, at Gud vil udgyde bønnens ånd over os. Det har vi behov for.

Både i menigheden og i det personlige kristenliv bliver bønne ofte den oversete resurse. Det er ikke bedemøderne, der er i fokus i vores arbejde, og det er ikke andagten, der prioriteres.

Det var ikke uden grund, at nordmanden Ole Hallesby kaldte bønne for den kristnes "åndedræt". Dette udtryk giver en klar forståelse af bønnens vigtighed, men også af bønnens evangelium. Bøn er jo kvalitets-tid med Jesus!

Markus fortæller os i sit evangelium (kapitel 3,14), at Jesus kaldte de 12 apostle, "for at de skulle være sammen med ham". Det samme kalder han os til. Sikke et privilegium!

Bøn er derfor ikke noget, vi foretager os én gang om året. Det er et åndedræt, vi må leve i hver dag - hele året. Sat på spidsen: Det er ikke en årlig bededag, vi har brug for, men derimod bøn 7/52. Det vil sige bøn alle ugens dage, 52 uger i året.

MEN NU HAR vi her i 2012 stadig bededag, og vi har all mulig grund til at udnytte den.

Lad os bede om, at Gud vil sende bønnens ånd over os, så vi fremover i langt højere grad bruger bønnens enestående mulighed for at "være sammen med Jesus". Og så vi fremfor at stirre os blinde på vores egne resurser i langt højere grad sætter vores lid til vores far i himlen, som har al magten, og som sørger for os.

Lad os bede for politikerne i Folketinget. Vi har ingen som helst menneskelig grund til at tro, at lovforslaget om vielser af homoseksuelle ikke bliver til noget. Netop derfor må vi bede!

Og lad os bede om, at mange flere danskere må møde evangeliet om Jesus, der døde for vores synd - og komme til tro på ham.

Birger Reuss Schmidt
ansv. redaktør

tro & mission

inspiration | nærvær | holdning

» Vi har brug for bibelsk funderede holdninger

AF BENT HOUMAA JØRGENSEN
AALBORG

Tak til Mads Jakobsen (MJ) for væsentlige synspunkter omkring folkekirket i *Tro & Mission* (T&M).

MJ gør ikke sin kritik konkret ved at sætte navn på eller henvise til bestemte artikler. Det er uheldigt, når han bruger så stærke ord som "kritik uden selvkritik skaber hyklere" og "Vogt jer for farisæernes surdej". Der skydes med spredt hagl, men hvem er disse ord adresseret til?

Eftersom jeg havde en kronik i T&M den 9. marts om homofili, og desuden er medlem af en frimenighed, kunne jeg måske være én af

dem, MJ hentyder til.

Kronikken blev oprindelig sendt til Kristeligt Dagblad netop for at adressere den til de kritiserede. Da den ikke fik spalteplass der, sendte jeg den til T&M. Jeg oplever nemlig, at selvom LM officielt er kommet med en klar udmelding i homofilspørgsmålet, så ændrer mange alligevel holdning, når det kommer tæt på blandt venner og i familien. Og jeg har erfaret, at det for norges vedkommende skyldes, at deres hidtidige holdning til spørgsmålet ikke var funderet i Bibelen.

Derfor fandt jeg det vigtigt at gøre rede for den bibelske begrundelse. Og jeg valgte bevidst et skriftsted, som har begge sider med.

Nogle af os har nemlig mest brug for at blive mindet om, at vi i vores kristne fællesskaber skal tage imod mennesker med homofile følelser på samme måde, som vi tager imod ethvert andet menneske. Dette er et opgør med den fordømmende holdning.

Andre af os har mere brug for at blive mindet om, at homoseksuelt samliv rent faktisk er synd imod Gud, som mennesker skal omvende sig fra for at blive frelst. Dette er et opgør med den tolerante holdning, som ikke vil kalde synd for synd.

Når vi som Jesu disciple møder homofile mennesker, er det vigtigt, at vore holdninger på begge punkter er bibelsk funderede.

I øvrigt kan jeg oplyse MJ om, at jeg i Aalborg står i et nært fællesskab med både folkekirkedebatte og frikirkepræster, og at jeg i den sammenhæng også har taget spørgsmålet op.

Endvidere er jeg også på andre måder blevet konfronteret med spørgsmålet i mødet med mennesker i vores menighedsarbejde.

Min kronik er tænkt som en vækkerrøst. Jeg følte mig tilskyndet til at forsøge at bidrage til en bibelsk afklaring i det aktuelle spørgsmål.

Og selvom min egen konsekvens har været en udmelding af folkekirken, så skriver jeg ikke, at andre skal gøre det samme for at være "rigtige" kristne.

FRISKOLEN i Bramming søger ny skoleleder pr. 1. august 2012

Da vores dygtige skoleleder har fået nye udfordringer, søger vi en ny skoleleder.

- Friskolen i Bramming er en kristen friskole, hvor inklusion og den enkelte elev vægtes højt
- Vi er en skole, der støt er vokset fra 13 til 94 elever, fordelt på 0. kl. – 9. kl.
- Vi er en lille skole med et godt ry i byen og gode relationer til byens øvrige skoler

Vi søger en skoleleder:

- som er personlig kristen og kan identificere sig med skolens værdigrundlag iøvrigt
- som har økonomisk viden og overblik
- som kan skabe og vedligeholde netværk
- som er pædagogisk nytænkende, motiverende og kan gå foran både fagligt og praktisk
- som vil være med til, i samarbejde med sit personale, fortsat at udvikle Friskolen

Personlige og faglige kompetencer

- Du er empatisk og rummelig med et inkluderende menneskesyn. Du ser alle som lige værdifulde
- Du er nærværende, åben og udadvendt
- Du er dygtig til at uddelegere og har tillid til dit personale
- Du er faglig kompetent, kan og vil undervise

Yderlige oplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til formand for skolens bestyrelse Birgit Storm, tlf.: 2215 6005 / 7510 2055.

Ansøgningsfrist d. 21. maj 2012 kl. 12.00.

Ansøgningen sendes til bestyrelsesformand Birgit Storm, Friskolen i Bramming, Gabelsvej 12 C, 6740 Bramming.
Mail: bks@bio.aau.dk
Mrk.: Ansøgning

Ansættelsessamtale forventes afholdt 06.06.12

FRISKOLEN
I BRAMMING

Esajasskolen søger nye lærere

To lærere og et barselsvikariat

De to lærerstillinger er varige stillinger fra august 2012. Barselsvikariatet er med tiltrædelse snarest muligt og frem til marts 2013.

Vi har primært brug for ansøgere til udkolingen, der brænder for et eller flere af følgende fag: biologi, geografi, matematik, kristendom, engelsk, dansk og drengeidræt. Øvrige fag kan også være relevante, så vi hører gerne, hvad du er god til og kan byde ind med.

Se hele stillingsannoncen på vores hjemmeside.

For yderligere oplysninger kontaktes skoleleder Dan Crillesen på skolens telefon 36753393 eller på mobil 60610660.

Ansøgninger skal være skolen i hænde senest mandag den 14. maj.

Ansættelse sker efter overenskomst mellem henholdsvis Finansministeriet og Lærernes Centralorganisation.

www.esajasskolen.dk

Ny leder

**Vores nuværende
generalsekretær er
kaldet til nye opgaver.
Derfor søger
Bibellæser-Ringen
en ny daglig leder**

Du:

- har visioner om at være bibelåbner for danskere i alle aldre
- står på solidt teologisk fundament
- behersker arbejde med trykte og elektroniske medier
- har lyst til møde- og informationsvirksomhed

Vi tilbyder:

- selvstændigt og udfordrende job
- samarbejde med få lønnede og mange frivillige medarbejdere
- internationale kontakter
- kontoradresse i trekantområdet
- løn og pension efter kvalifikationer

Læs mere på
www.blr.dk

Ansøgningsfrist: 21. maj 2012

– tiltrædelse 15. august eller efter aftale

Ansøgning på mail til: HenningLysholm@gmail.com

Yderligere oplysninger hos formand Henning Lysholm, tlf.: 9722 3148

Rejs ud og oplev

Sverige - Øland & Gotland	8.6, 7 dg.
Le Mans - 24timers motorløb	15.6, 4 dg.
Nordkap - Krydstogt	21.6, 13 dg.
Færøerne med Suderoy	29.6, 9 dg.
Baltikum	30.6, 10 dg.
Nordkap med Lofoten	6.7, 14 dg.
England - Yorkshire	7.7, 9 dg.
Franske alper med Schweiz	14.7, 9 dg.

Kontakt:
75 92 20 22
fxr@felixrejser.dk
www.felixrejser.dk

Person med kendskab til transport

LM's Team for International Mission (TIM) har brug for en frivillig, der kan hjælpe med at finde ud af, hvordan man på en billig og forsvarlig måde kan transportere privat gods fra LM's arbejdslande til Danmark, både med fly og skib. Og som også har kendskab til, hvordan godset bliver forsikret.

TIM forestiller sig en person, der er uddannet speditør, eller som på anden måde har indgående kendskab til transport af privat gods ud og ind af landet.

Henvendelse til Pauline Stokholm, tlf 48 20 76 74, ps@dml.dk

Johannesskolen i Hillerød

søger lærer fra den 1. august 2012.

SFO'en søger **pædagogisk uddannet medarbejder** pr. 1. august 2012.

Se begge stillingsopslag på www.johsskolen.dk.

Ansøgningsfrist den 25. maj 2012.

Genopslag:

Hillerød Frimenighed søger præst/inspirator, der vil gå foran

Brænder du for mission?
Vil du gå forrest i vores vision om at række længere ud med evangeliet?

Vi søger ikke en traditionel præst, men en person, der med dette fokus kan indgå i præsteteamet i Hillerød Frimenighed.

Der er tale om en deltidsstilling til besættelse 1. august 2012 eller snarest derefter.

Se hele stillingsopslaget på vores hjemmeside www.frimenighed.dk, og kontakt gerne menighedens formand Birger Reuss Schmidt, birger@reuss.nu – tlf.: 2247 4027, og få uddybet vores tanker og visioner for stillingen.

Daglig leder af Soma Biblia, Tanzania

Til litteraturarbejde i Tanzania, Soma Biblia søger LM en erfaren leder med sans for forretning og hjerte for mission gennem bøger.

Se mere på www.dlm.dk/stilling-som-missionaer

LANDSMØDE 2013

Skjern Kulturcenter
Store Bededagsferien

Svarpanel: terapeut Ellen Esmarch Pedersen, daglig leder af KPI Carsten Hjorth Pedersen, læge Anne Marie Rask, cand. theol. og frimenighedspræst Peter Rask og socialrådgiver Yvonne Solgaard

spørg;

Fristet til at bøje etikken efter behov

Kære Brevkasse

Hvordan skal vi som kristne forholde os til kunstig befrugtning?

Fertilitetslægerne er optaget af succes, det vil sige, at så mange æg som muligt befrugtes i processen for at øge chancerne for graviditet.

Er det forkert ikke at benytte befrugtede æg, som bliver "til overs", hvis kvinden bliver gravid? Sagt med andre ord: Hvor står der i Bibelen, at livet begynder ved sammensmeltningen af æg og sædcelle?

Jeg er godt klar over, at man ved at kassere befrugtede æg afslutter noget, der kunne udvikle sig til et barn, men er det et egentligt liv, man afslutter, eller blot et potentielt liv, og er der etisk set forskel på de to ting?

Venlig hilsen
Den fertilitetsbehandlede

Kære fertilitetsbehandlede

Tak for dit spørgsmål.

Lad os først udtrykke vores medfølelse over for uønsket barnløshed. Ligesom ægteskabet er indstiftet af Gud og under hans velsignelse, er evnen til og ønsket om frugtbarhed også et behov, som vi tror, vores skaber har anbragt i os, og som han velsigner.

Derfor kan fristelsen til at bøje etikken efter ens behov være nær, og det er helt rimeligt at lede efter klare skriftsteder, som kan hjælpe. Desværre fås de steder måske knap så tydelige, som man kunne ønske sig.

Det ufødte barn har Guds opmærksomhed Alligevel mener vi, at tonen er klar. Det ufødte menneskeliv er også genstand for Guds opmærksomhed og omsorg.

De velkendte steder fra salme 139, hvor David syn-

ger om, at "som foster så dine øjne mig, du har dannet mig i moders liv, vævet mig i moders liv", viser oplagt, at Guds omsorg for mennesket i hvert fald ikke først starter ved fødslen, når barnet er levedygtigt og dannet færdigt, men snarere, at hans øjne også hviler på det tidligere.

At fosteret i Elisabeth "sprang af fryd" i mødet med sin frelser, da den gravide jomfru Maria møder Elisabeth (Lukas 1.41), giver også fornemmelse af, at Guds ånd kan tage bolig i et ufødt menneske. Hvilken ære at vise et hjælpeløst foster.

Hvis ikke ved befrugtningen - hvornår så? Videre kommer man det

næppe uden det lidt luske- de: Hvis ikke ved befrugtningen, hvornår starter livet så?

Et andet oplagt tidspunkt findes, så vidt vi kan se, ikke.

Her er den unikke sammensætning af arvemateriale, som danner et

individuelt nyt menneske. Adskilt fra sine forældre og med stærkt potentiale til at blive et levende født menneske.

Sygdomme, "tilfældige omstændigheder" og provokerede aborter kan sætte en stopper for livet, og potentialet aldrig blive forløst. Det spæde liv afbrydes, ved vi, ganske ofte af forskellige grunde.

Griber vi mennesker ind og standser og ødelægger dette potentiale, overskri-

der vi vores beføjelser, som vi ser det.

Fristet til at overskride egne grænser? Dermed ikke sagt, at vi så fraråder fertilitetsbehandling.

For mange er det en god hjælp og en Guds velsignelse.

Men vi vil gerne udfordre til, at man tænker sig godt om, inden man går i gang med en behandling, og på forhånd har gjort sig klart, hvor ens grænser går.

Man må også gerne fortælle om sine grænser til andre, så man ikke undervejs i forløbet fristes til at

overskride dem.

Også her er det godt at have fortrolige i menigheden, idet en fertilitetsbehandling kan være en stor belastning for parforholdet.

Det er under vanskelige forhold, at vore etiske holdninger står deres prøve og viser deres holdbarhed i praksis.

For hvis vores etik ikke hænger sammen og bærer også under selv meget vanskelige vilkår, er den i virkeligheden ikke særlig meget bevendt.

Med venlig hilsen
Anne Marie og Peter Rask

"vi vil gerne udfordre til, at man, tænker sig godt om og på forhånd gør sig klart, hvor ens grænser går"

Skriv til Tro & Missions brevkasse og spørg om livet med troen. Adressen er: Brevkassen, Tro & Mission, Industrivænget 40, 3400 Hillerød. Mail: tm@dml.dk. Alle henvendelser behandles fortroligt. Der svares kun på de breve, der kommer i avisen. Alle breve vil fremstå anonymt i avisen.

9 skarpe;

1 Hvilken aktivitet nyder du mest at lave?

Jeg er ikke så meget til "mest" eller "yndlings-", men på en lun dag, når forårstrækket af fugle kommer ind over på terrassen, nyder jeg at sidde dér med en kop kaffe og en kikkert.

2 Hvilken aktivitet hader du mest?

Når der er personkonflikt med mig selv som part, og det er mig, der skal tage initiativ til at få den løst.

3 Hvad er den bedste oplevelse, du har haft det seneste år?

Mit studieophold i Israel sammen med familien. Det var godt at være væk fra LMH i fire måneder, dejlig at få en hverdag et andet sted, jeg lærte meget om Bibelens geografi og historie og fik mange aha-oplevelser.

Navn: Henrik Nymann Eriksen
Alder: 46 år
Bopæl: Hillerød
Job: forstander for Luthersk Missions Højskole

Anledning:

Henrik Nymann Eriksen har også skrevet artiklen om LM's kerneværdi *Nåde-gaver i funktion* på side 10.

På Henrik Nymann Eriksens studieophold i Israel sidste år var der også tid til ferie, hvor han blandt andet dykkede ved koralrevet i Eilat.

4 Hvad er det værste, du senest har været udsat for?

Da jeg fik besked om, at en ven, jeg har kendt i 25 år, var død. Han var kun 62 og faldt pludselig om i et fitnesscenter.

5 Hvad siger skolens elever, at din fremherskende egenskab er?

De siger, jeg smiler meget - det står der også tit i elevholdenes Blå Bog. Det er faktisk påfaldende at læse om mig selv eller andre lærere i Blå Bog, for mange ting går jo igen fra hold til hold.

6 Hvad er det bedste ved det kristne fællesskab, du kommer i?

Jeg kommer i forskellige fællesskaber, men især i bibelkredsen er man gode til at lægge mærke til hinanden og udvise omsorg. Der er en særlig opmærksomhed og nærhed, som jeg værdsætter.

7 Hvad er din yndlingsbog?

Nu har jeg ikke en prioriteret liste, men Per Olov Enquist: *Lewis Rejse* synes jeg, er god. Der er rigtig meget spejl i den.

Lige nu er jeg i gang med Hans Kirks *Fiskerne*, som jeg læser med fornøjelse.

8 Hvad er det første, du læser i Tro & Mission?

Forsiden.

9 Hvad er du optaget af lige nu?

At vi på LMH skal få farsi-tilbuddet på plads til nykristne iranere og afghanere, der bor i Danmark, i forbindelse med integrationslinjen til efteråret.

Og så er jeg noget optaget af at få min bog om, hvordan vi skal leve med hinanden i fællesskabet, gjort klar til trykning.

bagvendt;

Bagvendt bliver skrevet på skift af efterskoleforstander Rasmus B. Houler, missionær Annelise Clausen og ungdomskonsulent Helene Hammer Pihl

Giv det videre

AF HELENE HAMMER PIHL
KØBENHAVN

Så sidder jeg her igen. Curseren

blinker insisterende. Irriterende insisterende. For der er jo en deadline.

Jeg tager en slurk vand, og mit blik begynder at vandre. Det lander på den plastikindbundne bibel, der ligger her lige ved siden af. Den jeg i sin tid fik "for trofast at have mødt i juniorkredsen", som der står i den. Den er min skat. Mit kæreste eje.

For 20 år siden gav nogle jun-

iorledere mig en bibel og lærte mig om Jesus. Det gjorde de uden at få løn for det. De gjorde det trofast, også selvom vi vist ikke sjældent var både umulige og irriterende, tror jeg. Tak til dem. Og tak til mine forældre, som allerede for længst havde givet mig min første bibel, da jeg fik den i den nye oversættelse i 1992.

Så den står nu på reolen, den gamle oversættelse, og minder mig

om gaven ved at vokse op i et hjem, hvor Jesus er på dagsordenen.

Jesus sagde: Giv det videre. Og det gjorde de så – mine forældre og lederne i juniorkredsen. De gav det videre til en lille pige ved navn Helene.

De gode nyheder har overlevet over 2000 år, kun fordi mange andre gjorde præcis det samme. Og hvis de ikke havde... ja, så havde jeg jo aldrig hørt om ham. Ham,

som er verdens håb. Mit håb.

Tænk sig ... Fordi en juniorleder efter en hård og lang arbejdsdag alligevel gik hen i juniorkredsen, kan jeg i dag sige: Jesus er min.

Fordi et par trætte forældre efter dagens mange små udfordringer alligevel tog Bibelen frem og læste og fortalte, kan jeg i dag sige: Jesus er min!

Evig taknemmelighed dækker vist kun knap nok det, jeg føler.

Tro & Mission, Industrivænget 40, 3400 Hillerød

POST
DANMARK

ID-nr. 42591
Maskinel Magasinpost
Udbringes senest
lørdag d. 5. maj 2012

lm
LUTHERSK MISSION

tro & mission

inspiration | nærvær | holdning

09 | 09. maj 2012
Argang 112 · Løssalg 20 kr.

Evangelisk Alliance trækker sig som medarrangør af nationalt bedemøde. Kirkeministerens deltagelse giver for meget baggrundsstøj i det folkekirkelige bagland

..... 7

Uddannelse:
I Stubbekøbing er der kommet en overbygning til efterskolen. Her kan de unge få uddannelse til livet og til at gøre en indsats i forhold til de forudsætninger, de har

..... 3

LM i Odense sætser på at gøre ting sammen - ikke kun høre - og de har mange ideer til, hvad det kan være

..... 9

Manuel Vigilius går regelmæssigt til skriftmål. Han erfarer, at det gør ham mere opmærksom på vanesynder

..... 11

Jinka Hospital i det sydlige Etiopien er knap 15 år gammelt. Mange gravide og fødende får hjælp

..... 4